

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 166

41. årgang

11. juni 1998

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
*	Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 1197/98 af 5. juni 1998 om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber	1
*	Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 1198/98 af 5. juni 1998 om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, andet afsnit, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse	3
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1199/98 af 10. juni 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	4
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1200/98 af 10. juni 1998 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker	6
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1201/98 af 10. juni 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker i uforarbejdet stand	8
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1202/98 af 10. juni 1998 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 42. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1408/97	10
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 1203/98 af 9. juni 1998 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer	11
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 1204/98 af 9. juni 1998 om indførelse af midlertidig udligningstold på indførslen af visse bredspektrede antibiotika med oprindelse i Indien	17

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1205/98 af 10. juni 1998 om fastsættelse af acontobeløbet på omkostningerne ved afsætning af visse destillater til 1999	34
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1206/98 af 10. juni 1998 om fastsættelse af de værdiforringelsesprocenter, der skal benyttes ved interventionsopkøb af landbrugsprodukter for regnskabsåret 1999	35
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1207/98 af 10. juni 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 2191/81 om støtte til smør, som købes af institutioner eller samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje	37
Kommissionens forordning (EF) nr. 1208/98 af 10. juni 1998 om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet	38
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1209/98 af 10. juni 1998 om salg til forud fastsatte priser til de væbnede styrker af oksekød, som Det Forenede Kongerige ligger inde med	39
Kommissionens forordning (EF) nr. 1210/98 af 10. juni 1998 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter	43
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer	45
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser	51
Berigtigelser	
★ Berigtigelse til afgørelse nr. 1/98 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 25. februar 1998 om handelsordningen for landbrugsprodukter (98/223/EF) (EFT L 86 af 20. 3. 1998)	56

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF, EKSF, EURATOM) Nr. 1197/98**af 5. juni 1998****om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber,

Artikel 1

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, særlig artikel 13 og 23,

Artikel 12a i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 ophæves med virkning fra dagen efter den dag, hvor likvidationen af Det Europæiske Monetære Institut er afsluttet.

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

Artikel 2

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

Følgende artikel indsættes i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68:

ud fra følgende betragtninger:

»Artikel 12c

- (1) Det Europæiske Monetære Institut har afgivet udtalelse ⁽³⁾;
- (2) Den Europæiske Centralbank (ECB) er allerede oprettet;
- (3) bestemmelserne om opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber på de vilkår og efter den fremgangsmåde, der er fastlagt i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 ⁽⁴⁾, bør udvides til også at gælde for løn, vederlag og honorarer til medlemmer af Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd, Generelle Råd og personale; anvendelsen af denne beskatningsordning på Det Europæiske Monetære Institut bliver irrelevant, når instituttets likvidation er afsluttet —

Denne forordning finder, hvad angår løn, vederlag og honorarer samt invalidepension, alderspension og pension til efterladte, som Den Europæiske Centralbank udbetaler, anvendelse på medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd og Generelle Råd samt på bankens personale og pensionsmodtagere, såfremt disse hører til de grupper, der er fastlagt af Rådet under anvendelse af artikel 16, første afsnit, i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.«

Artikel 3

Denne forordning anvendes fra den 1. juni 1998.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT C 118 af 17. 4. 1998, s. 14.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 28. maj 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 6. april 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT L 56 af 4. 3. 1968, s. 8. Forordningen er senest ændret ved forordning (EKSF, EF, Euratom) 2190/97 (EFT L 301 af 5. 11. 1997, s. 1).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. juni 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF, EKSF, EURATOM) Nr. 1198/98

af 5. juni 1998

om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, andet afsnit, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber,

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, særlig artikel 16 og 23,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽⁴⁾, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Monetære Institut har afgivet udtalelse ⁽⁵⁾;
- (2) Den Europæiske Centralbank (ECB) er allerede oprettet;
- (3) forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 ⁽⁶⁾ bør udvides til også at gælde for Den Europæiske Centralbank, således at medlemmerne af bankens personale indrømmes de samme privilegier, immuniteter og lettelser på baggrund af deres funktion og ansvar og deres særlige stilling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 4a i forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 ophæves med virkning fra dagen efter den dag, hvor

likvidationen af Det Europæiske Monetære Institut er afsluttet.

Artikel 2

Følgende artikel indsættes i forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69:

»Artikel 4c

Med forbehold af artikel 23 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter for så vidt angår medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd og Generelle Råd gælder de privilegier og immuniteter, der er fastsat i artikel 12, artikel 13, andet afsnit, og artikel 14 i protokollen, på betingelser og inden for grænser svarende til dem, der er fastsat i artikel 1, 2 og 3 i nærværende forordning, for:

- Den Europæiske Centralbanks personale
- personer, der modtager invalidepension, alderspension eller pension til efterladte fra Den Europæiske Centralbank.*

Artikel 3

Denne forordning anvendes fra den 1. juni 1998.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. juni 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

⁽¹⁾ EFT C 118 af 17. 4. 1998, s. 15.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 28. maj 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 6. maj 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ Udtalelse afgivet den 14. maj 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁵⁾ Udtalelse afgivet den 6. april 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁶⁾ EFT L 74 af 27. 3. 1969, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EKSF, EF, Euratom) nr. 2191/97 (EFT L 301 af 5. 11. 1997, s. 3).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1199/98**af 10. juni 1998****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. juni 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	204	85,8
	999	85,8
0707 00 05	052	86,9
	999	86,9
0709 90 70	052	59,3
	999	59,3
0805 30 10	382	59,8
	388	60,5
	528	53,0
	999	57,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	71,0
	400	91,5
	404	91,0
	508	96,9
	512	76,0
	524	63,6
	528	72,7
	804	107,4
	999	83,8
	999	228,5
0809 10 00	052	228,5
	999	228,5
0809 20 95	052	334,8
	616	376,1
	999	355,4

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1200/98

af 10. juni 1998

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2 og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68⁽⁴⁾; denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning;

den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam; denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noter eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten; standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68;

ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ; ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens;

der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en

ringe mængde, der ikke er repræsentativ for markedet; der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling;

for at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68;

undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris;

når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95; såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told;

anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 1998.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.
⁽³⁾ EFT L 141 af 24. 6. 1995, s. 12.
⁽⁴⁾ EFT L 145 af 27. 6. 1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til forordning om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KN-kode	Repræsentativ pris i ecu pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, i ecu der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	6,95	0,05	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,27	—	0,00

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1201/98

af 10. juni 1998

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 1. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/
96⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81
kan forskellen mellem noteringerne og priserne på
verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forord-
ningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse
produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksport-
restitution;

i henhold til forordning (EØF) nr. 1785/81 skal restitutio-
nerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatur-
reret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under
hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på
verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyn-
tagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i
forordningens artikel 17a; ifølge samme artikel skal der
endvidere tages hensyn til de påtænkte udførsels økono-
miske aspekt;

for råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes
for standardkvaliteten; denne er defineret i artikel 1 i
Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om
fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af
Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-
priserne inden for sukkersektoren⁽³⁾, ændret ved forord-
ning (EF) nr. 3290/94⁽⁴⁾; denne restitution fastsættes i
øvrigt i overensstemmelse med artikel 17a, stk. 4, i forord-
ning (EØF) nr. 1785/81; kandissukker er defineret i
Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7.

september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for
eksportrestitutioner i sukkersektoren⁽⁵⁾; den således
beregnete restitution bør, for så vidt angår sukker tilsat
smagsstoffer eller farvestoffer, gælde for det pågældende
sukkers sakkaroseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette
indhold;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere
restitutionen for sukker efter dets bestemmelse;

i særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i rets-
akter af anden karakter;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁶⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁷⁾, fastsatte
repræsentative markedskurser anvendes til omregning af
det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger
til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskur-
serne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for
anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev
fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/
93⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 961/98⁽⁹⁾;

restitutionen skal fastsættes hver anden uge; den kan
ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller
kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet,
fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er
angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i
artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, i
uforarbejdet stand og ikke denaturerede, fastsættes til de
beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 1998.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽⁵⁾ EFT L 214 af 8. 9. 1995, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁹⁾ EFT L 135 af 8. 5. 1998, s. 5.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. juni 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Restitutionsbeløb
	— ECU/100 kg —
1701 11 90 9100	40,92 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	41,20 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	40,92 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	41,20 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4448
	— ECU/100 kg —
1701 99 10 9100	44,48
1701 99 10 9910	44,79
1701 99 10 9950	44,79
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4448

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1202/98

af 10. juni 1998

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 42. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1408/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, andet afsnit, litra b), og ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1408/97 af 22. juli 1997 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾, foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1408/97, fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 42. dellicitation;

Forvaltningskomitéen for Sukker har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 42. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1408/97, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 47,800 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 194 af 23. 7. 1997, s. 16.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1203/98

af 9. juni 1998

om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 82/97 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 75/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 173, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 173-177 i forordning (EØF) nr. 2454/93 skal Kommissionen fastsætte periodiske enhedsværdier for de varer, der er anført i grupperingen i forordningens bilag 26;

anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i ovennævnte artikler, på de oplysninger, der er blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 173, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fører til fastsættelse af enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 173, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fastsættes som angivet i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 17 af 21. 1. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 7 af 13. 1. 1998, s. 3.

BILAG

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	ECU FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
1.10	Nye kartofler 0701 90 51 0701 90 59	a) b) c)	39,81 238,19 343,93	551,43 262,80 1 616,49	78,36 31,07 26,99	298,55 77 179,25	13 306,53 88,33	6 653,92 8 025,30
1.30	Spiseløg (bortset fra sætteløg) 0703 10 19	a) b) c)	46,52 278,34 401,90	644,37 307,09 1 888,95	91,57 36,30 31,54	348,87 90 187,86	15 549,36 103,22	7 775,45 9 377,97
1.40	Hvidløg 0703 20 00	a) b) c)	134,07 802,16 1 158,27	1 857,07 885,03 5 443,94	263,91 104,63 90,91	1 005,43 259 920,17	44 813,03 297,48	22 408,73 27 027,17
1.50	Porrer ex 0703 90 00	a) b) c)	39,59 236,87 342,03	548,38 261,34 1 607,56	77,93 30,90 26,84	296,90 76 752,74	13 233,00 87,84	6 617,15 7 980,95
1.60	Blomkål ex 0704 10 10 ex 0704 10 05 ex 0704 10 80	a) b) c)	75,84 453,76 655,20	1 050,50 500,64 3 079,50	149,29 59,18 51,42	568,75 147 030,25	25 349,60 168,28	12 676,05 15 288,59
1.70	Rosenkål 0704 20 00	a) b) c)	59,69 357,13 515,68	826,80 394,03 2 423,72	117,50 46,58 40,47	447,63 115 720,41	19 951,44 132,44	9 976,71 12 032,91
1.80	Hvidkål og rødkål 0704 90 10	a) b) c)	49,38 295,45 426,61	683,99 325,97 2 005,08	97,20 38,54 33,48	370,31 95 732,51	16 505,31 109,57	8 253,47 9 954,51
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	a) b) c)	105,95 633,92 915,33	1 467,57 699,40 4 302,12	208,56 82,68 71,84	794,55 205 404,21	35 413,89 235,09	17 708,69 21 358,46
1.100	Kinakål ex 0704 90 90	a) b) c)	57,59 344,57 497,53	797,71 380,17 2 338,45	113,36 44,94 39,05	431,88 111 649,16	19 249,52 127,78	9 625,71 11 609,57
1.110	Hovedsalat 0705 11 10 0705 11 05 0705 11 80	a) b) c)	152,67 913,45 1 318,96	2 114,71 1 007,81 6 199,20	300,53 119,14 103,52	1 144,92 295 979,80	51 030,10 338,75	25 517,57 30 776,75
1.120	Endivie ex 0705 29 00	a) b) c)	21,82 130,55 188,51	302,24 144,04 886,01	42,95 17,03 14,80	163,63 42 302,22	7 293,36 48,42	3 647,04 4 398,69
1.130	Gulerødder ex 0706 10 00	a) b) c)	43,10 257,87 372,35	597,00 284,51 1 750,08	84,84 33,63 29,22	323,22 83 557,54	14 406,22 95,63	7 203,82 8 688,53
1.140	Radiser ex 0706 90 90	a) b) c)	173,89 1 040,41 1 502,28	2 408,64 1 147,89 7 060,84	342,30 135,70 117,91	1 304,05 337 118,80	58 122,91 385,84	29 064,32 35 054,49
1.160	Ærter (Pisum sativum) 0708 10 90 0708 10 20 0708 10 95	a) b) c)	371,06 2 220,11 3 205,68	5 139,74 2 449,46 15 066,97	730,42 289,57 251,60	2 782,68 719 370,31	124 027,18 823,33	62 019,71 74 801,99

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	ECU FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
1.170	Bønner:							
1.170.1	Bønner (Vigna-arter, Phaseolus-arter) ex 0708 20 90 ex 0708 20 20 ex 0708 20 95	a) b) c)	132,61 793,43 1 145,65	1 836,85 875,39 5 384,66	261,04 103,49 89,92	994,48 257 089,68	44 325,03 294,24	22 164,70 26 732,85
1.170.2	Bønner (Phaseolus Ssp., vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 90 ex 0708 20 20 ex 0708 20 95	a) b) c)	138,76 830,22 1 198,78	1 922,03 915,99 5 634,38	273,14 108,29 94,09	1 040,60 269 012,62	46 380,67 307,89	23 192,62 27 972,63
1.180	Valskønner ex 0708 90 00	a) b) c)	157,74 943,78 1 362,76	2 184,94 1 041,28 6 405,06	310,51 123,10 106,96	1 182,94 305 808,96	52 724,75 350,00	26 364,98 31 798,81
1.190	Artiskokker 0709 10 00	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
1.200	Asparges:							
1.200.1	— Grønne ex 0709 20 00	a) b) c)	334,19 1 999,51 2 887,15	4 629,03 2 206,07 13 569,85	657,84 260,80 226,60	2 506,18 647 890,81	111 703,34 741,52	55 857,18 67 369,36
1.200.2	— Andre tilfælde ex 0709 20 00	a) b) c)	219,37 1 312,53 1 895,19	3 038,60 1 448,12 8 907,56	431,82 171,19 148,75	1 645,12 425 290,43	73 324,64 486,75	36 665,94 44 222,80
1.210	Auberginer 0709 30 00	a) b) c)	100,34 600,35 866,86	1 389,86 662,37 4 074,33	197,52 78,30 68,04	752,48 194 528,15	33 538,75 222,64	16 771,03 20 227,54
1.220	Bladselleri (Apium graveolens L., var. Dulce (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	a) b) c)	73,88 442,04 638,27	1 023,35 487,70 2 999,91	145,43 57,65 50,10	554,05 143 230,42	24 694,46 163,93	12 348,45 14 893,47
1.230	Kantareller 0709 51 30	a) b) c)	1 156,82 6 921,44 9 994,07	16 023,69 7 636,46 46 972,91	2 277,17 902,76 784,40	8 675,32 2 242 715,37	386 668,24 2 566,82	193 353,21 233 203,34
1.240	Sød peber 0709 60 10	a) b) c)	182,85 1 094,02 1 579,69	2 532,75 1 207,04 7 424,66	359,93 142,69 123,98	1 371,24 354 489,47	61 117,80 405,72	30 561,91 36 860,73
1.250	Fennikel 0709 90 50	a) b) c)	73,55 440,06 635,42	1 018,78 485,52 2 986,51	144,78 57,40 49,87	551,57 142 590,65	24 584,16 163,20	12 293,29 14 826,94
1.270	Søde kartofler, hele, friske (bestemt til menneskeføde) 0714 20 10	a) b) c)	90,95 544,17 785,74	1 259,79 600,38 3 693,04	179,03 70,98 61,67	682,06 176 323,86	30 400,13 201,81	15 201,56 18 334,61
2.10	Spiselige kastanjer (Castanea-arter), friske ex 0802 40 00	a) b) c)	140,29 839,38 1 212,00	1 943,23 926,09 5 696,50	276,16 109,48 95,13	1 052,07 271 978,82	46 892,07 311,28	23 448,35 28 281,06
2.30	Ananas, friske ex 0804 30 00	a) b) c)	69,89 418,16 603,80	968,08 461,36 2 837,90	137,58 54,54 47,39	524,12 135 495,04	23 360,80 155,08	11 681,55 14 089,13

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	ECU FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.40	Avocadoer, friske ex 0804 40 90 ex 0804 40 20 ex 0804 40 95	a) b) c)	105,70 632,42 913,17	1 464,10 697,15 4 291,97	208,07 82,49 71,67	792,67 204 919,53	35 330,33 234,53	17 666,91 21 308,06
2.50	Guvabær og mango, friske ex 0804 50 00	a) b) c)	100,85 603,40 871,27	1 396,92 665,74 4 095,03	198,52 78,70 68,38	756,30 195 516,89	33 709,21 223,77	16 856,27 20 330,35
2.60	Appelsiner, friske:							
2.60.1	— Blod- og halvblodappelsiner 0805 10 10	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.60.2	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner 0805 10 30	a) b) c)	40,05 239,63 346,00	554,75 264,38 1 626,24	78,84 31,25 27,16	300,35 77 644,53	13 386,75 88,87	6 694,04 8 073,68
2.60.3	— Andre varer 0805 10 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.70	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; klementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, friske:							
2.70.1	— Klementiner 0805 20 10	a) b) c)	87,40 522,93 755,07	1 210,62 576,95 3 548,89	172,04 68,21 59,26	655,44 169 441,51	29 213,54 193,93	14 608,21 17 618,97
2.70.2	— Monreales og satsumas 0805 20 30	a) b) c)	69,60 416,43 601,29	964,06 459,45 2 826,12	137,01 54,31 47,19	521,95 134 932,82	23 263,87 154,43	11 633,08 14 030,66
2.70.3	— Mandariner og wilkings 0805 20 50	a) b) c)	81,55 487,93 704,53	1 129,59 538,33 3 311,35	160,53 63,64 55,30	611,57 158 100,17	27 258,17 180,95	13 630,43 16 439,66
2.70.4	— Tangeriner og andre varer ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	a) b) c)	65,21 390,16 563,37	903,26 430,47 2 647,87	128,36 50,89 44,22	489,03 126 421,97	21 796,51 144,69	10 899,33 13 145,68
2.85	Limefrugter (Citrus aurantifolia), friske ex 0805 30 90	a) b) c)	115,50 691,05 997,83	1 599,85 762,44 4 689,90	227,36 90,13 78,32	866,17 223 918,70	38 605,99 256,28	19 304,90 23 283,65
2.90	Grapefrugter, friske:							
2.90.1	— Hvide ex 0805 40 90 ex 0805 40 20 ex 0805 40 95	a) b) c)	53,51 320,16 462,29	741,19 353,23 2 172,78	105,33 41,76 36,28	401,29 103 739,30	17 885,77 118,73	8 943,77 10 787,08
2.90.2	— Lyserøde ex 0805 40 90 ex 0805 40 20 ex 0805 40 95	a) b) c)	60,41 361,44 521,90	836,77 398,78 2 452,96	118,92 47,14 40,96	453,03 117 116,26	20 192,10 134,04	10 097,05 12 178,05
2.100	Druer til spisebrug ex 0806 10 10	a) b) c)	223,35 1 336,34 1 929,58	3 093,73 1 474,39 9 069,17	439,66 174,30 151,45	1 674,96 433 006,41	74 654,96 495,58	37 331,17 45 025,13

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	ECU FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.110	Vandmeloner 0807 11 00	a) b) c)	36,23 216,77 313,00	501,84 239,16 1 471,13	71,32 28,27 24,57	271,70 70 238,74	12 109,91 80,39	6 055,55 7 303,61
2.120	Meloner (bortset fra vandmeloner):							
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (herunder Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (herunder Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	a) b) c)	59,74 357,43 516,11	827,49 394,36 2 425,75	117,60 46,62 40,51	448,01 115 817,34	19 968,15 132,55	9 985,06 12 042,99
2.120.2	— Andre varer ex 0807 19 00	a) b) c)	90,24 539,92 779,61	1 249,96 595,70 3 664,21	177,63 70,42 61,19	676,74 174 947,39	30 162,81 200,23	15 082,89 18 191,48
2.140	Pærer							
2.140.1	Pærer — Nashi (Pyrus pyrifolia) ex 0808 20 50	a) b) c)	152,13 910,22 1 314,29	2 107,23 1 004,25 6 177,27	299,46 118,72 103,15	1 140,87 294 932,91	50 849,60 337,56	25 427,31 30 667,89
2.140.2	Andre varer ex 0808 20 50	a) b) c)	87,61 524,18 756,89	1 213,53 578,34 3 557,42	172,46 68,37 59,41	657,01 169 848,63	29 283,73 194,39	14 643,31 17 661,30
2.150	Abrikoser ex 0809 10 00	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.160	Kirsebær 0809 20 05 0809 20 95	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.170	Ferskener 0809 30 90	a) b) c)	153,85 920,51 1 329,15	2 131,05 1 015,60 6 247,11	302,85 120,06 104,32	1 153,76 298 267,46	51 424,52 341,37	25 714,80 31 014,62
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	a) b) c)	210,69 1 260,59 1 820,21	2 918,37 1 390,82 8 555,11	414,74 164,42 142,86	1 580,02 408 462,60	70 423,34 467,49	35 215,15 42 473,00
2.190	Blommer 0809 40 05	a) b) c)	183,20 1 096,11 1 582,71	2 537,59 1 209,35 7 438,87	360,62 142,97 124,22	1 373,87 355 168,01	61 234,78 406,50	30 620,41 36 931,29
2.200	Jordbær 0810 10 10 0810 10 05 0810 10 80	a) b) c)	152,83 914,41 1 320,34	2 116,92 1 008,87 6 205,69	300,84 119,27 103,63	1 146,11 296 289,99	51 083,58 339,11	25 544,31 30 809,00
2.205	Hindbær 0810 20 10	a) b) c)	1 368,45 8 187,66 11 822,40	18 955,09 9 033,48 55 566,19	2 693,75 1 067,91 927,90	10 262,39 2 653 000,33	457 405,78 3 036,40	228 725,47 275 865,84
2.210	Frugter af Vaccinium myrtillus (blåbær) 0810 40 30	a) b) c)	647,43 3 873,68 5 593,32	8 967,88 4 273,85 26 289,02	1 274,45 505,24 439,00	4 855,26 1 255 166,07	216 404,12 1 436,56	108 212,75 130 515,41
2.220	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 10 0810 50 20 0810 50 30	a) b) c)	123,25 737,42 1 064,79	1 707,20 813,60 5 004,59	242,61 96,18 83,57	924,29 238 943,54	41 196,44 273,47	20 600,25 24 845,97

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	ECU FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.230	Granatæbler ex 0810 90 85	a)	156,12	2 162,50	307,32	1 170,79	52 183,27	26 094,21
		b)	934,09	1 030,59	121,83	302 668,28	346,41	31 472,23
		c)	1 348,76	6 339,28	105,86			
2.240	Kakifrugter (dadelblommer) (herunder Sharon-frugter) ex 0810 90 85	a)	264,52	3 664,00	520,70	1 983,71	88 416,07	44 212,40
		b)	1 582,67	1 746,16	206,43	512 822,28	586,93	53 324,59
		c)	2 285,26	10 740,89	179,36			
2.250	Litchiblonner ex 0810 90 30	a)	449,92	6 232,07	885,65	3 374,08	150 386,21	75 200,53
		b)	2 691,94	2 970,03	351,11	872 255,40	998,31	90 699,37
		c)	3 886,98	18 269,09	305,08			

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1204/98

af 9. juni 1998

om indførelse af midlertidig udligningstold på indførslen af visse bredspektrede antibiotika med oprindelse i Indien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 12,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Indledning

(1) Den 12. september 1997 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ om indledning af en anti-subsidieprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse bredspektrede antibiotika (amoxicillin trihydrat, ampicillin trihydrat og cefalexin) med oprindelse i Indien og iværksatte en undersøgelse.

(2) Proceduren indledtes på grundlag af en klage indgivet i juli 1997 af seks producenter i Fællesskabet, nemlig Antibioticos SA, Spanien, Antibioticos SpA, Italien, Biochemie GmbH, Østrig, Biochemie SA, Spanien, Biochemie SpA, Italien og ACS Dobfar SpA, Italien, hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del af produktionen i Fællesskabet af disse bredspektrede antibiotika.

Klagen indeholdt beviser for subsidiering af de pågældende varer og for deraf følgende væsentlig skade, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

2. Undersøgelse

(3) Kommissionen underrettede officielt de eksportende producenter og de importører, som den vidste var berørt af proceduren, samt repræsentanterne for eksportlandet og klagerne om indledningen af proceduren, og den gav de berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for de frister, der var fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren.

(4) Den indiske regering og de eksportende producenter tilkendegav deres synspunkter skriftligt og anmodede om at blive hørt, hvilket blev imødekommet.

(5) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af proceduren, og den modtog svar fra de klagende EF-producenter, den indiske regering, ni indiske eksportende producenter samt én afhængig og én uafhængig importør i Fællesskabet.

(6) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe foreløbig afgørelse om subsidiering og deraf følgende skade, og den aflagde kontrolbesøg hos følgende parter:

a) *Klagende EF-producenter*

- Antibioticos SA, Madrid (Spanien), som også besvarede Kommissionens spørgeskema på vegne af Antibioticos SpA (Italien)
- Biochemie GmbH, Kundl (Østrig), som også besvarede Kommissionens spørgeskema på vegne af Biochemie SA (Spanien) og Biochemie SpA (Italien)
- ACS Dobfar SpA, Tribiano (Italien)

b) *Den indiske regering*

- Handelsministeriet, New Delhi
- Tolddepartementet, New Delhi
- Finansministeriet, New Delhi

c) *Eksportende producenter*

- Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi
- Vitara Chemicals Ltd, Mumbai
- Klopri Ltd, Mumbai
- Lupin Laboratories Ltd, Mumbai
- Gujarat Lyka Organics Ltd, Mumbai
- Torrent Pharmaceuticals Ltd, Ahmedabad
- Biochem Synergy Ltd, Indore
- Orchid Chemicals & Pharmaceuticals Ltd, Chennai
- Harshita Ltd, New Delhi

d) *Forbunden importør i Fællesskabet*

- Ranbaxy (Netherlands) BV, Nederlandene (en importør, der er forretningsmæssigt forbundet med Ranbaxy Laboratories Ltd).

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21. 10. 1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 277 af 12. 9. 1997, s. 2.

- (7) Undersøgelsesperioden for fastlæggelse af subsidierne løb fra den 1. juli 1996 til den 30. juni 1997 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af spørgsmålet om den forvoldte skade omfattede perioden fra den 1. januar 1993 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (8) Denne procedure omfatter visse bredspektrede antibiotika, nemlig amoxicillin trihydrat, ampicillin trihydrat og cefalexin, i løs vægt, henhørende under henholdsvis KN-kode ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 og ex 2941 90 00.
- (9) Ovennævnte antibiotika er farmaceutiske stoffer i form af betalactam antibiotika i løs vægt, som anvendes til fremstilling af færdige doseringer til behandling af forskellige infektionssygdomme. De fremstilles af de samme råmaterialer, penicillin G eller penicillin V, som fremstilles ved fermentering. Det derved fremkomne penicillin omdannes derefter ved en kemisk eller biokemisk syntese til halvfabrikata (benævnt »6-APA« or »7-ADCA«), der på sin side forarbejdes til ovennævnte tre aktive stoffer i løs vægt. Trods visse tekniske forskelle mellem disse tre antibiotika tilhører de alle samme kategori af produkter, nemlig semisyntetiske bredspektrede antibiotika, og de har samme anvendelsesformål, idet de indgår i færdige doseringer, som er effektive til behandling af forskellige infektionssygdomme. Selv om et bestemt antibiotikum undertiden er at foretrække frem for et andet til behandling af bestemte sygdomme, kan alle tre antibiotika i vid udstrækning erstatte hinanden, og de anses derfor i denne procedure for at være én og samme varekategori.

2. Samme vare

- (10) Det fremgik af undersøgelsen, at de bredspektrede antibiotika, der fremstilles i Indien og sælges på hjemmemarkedet eller udføres til Fællesskabet, og de bredspektrede antibiotika, der fremstilles og sælges i Fællesskabet af de klagende EF-producenter, har de samme fysiske egenskaber og anvendelsesformål, og der er således tale om samme vare i henhold til definitionen i artikel 1, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2026/97 (i det følgende benævnt »grundforordningen«).

C. SUBSIDIER

1. Indledning

- (11) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i klagen, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, gennemgik Kommissionen følgende fem ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes eksportsubsidier:

- »Passbook Scheme«
- »Duty Entitlement Passbook Scheme« (toldgodtgørelsesordning)
- »Export Promotion Capital Goods Scheme« (eksportfremmeordning for investeringsgoder)
- »Export Processing Zones/Export Oriented Units« (eksportforarbejdningzoner/eksportorienterede virksomheder)
- »Income Tax Exemption Scheme« (indkomstskatteordning)

Disse ordninger er nærmere beskrevet nedenfor.

- (12) Grundlaget for førstnævnte fire ordninger er »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992« (med virkning fra den 7. august 1992), hvorved »Imports and Exports Control Act of 1947« ophævedes. Ved »Foreign Trade Act« bemyndiges den indiske regering til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i »Export and Import Policy«-dokumenter, der udstedes hvert femte år og ajourføres hvert år. To af disse dokumenter er relevante for undersøgelsesperioden for den foreliggende sag, dvs. femårsplanerne for årene 1992-1997 og 1997-2002.

Grundlaget for sidstnævnte ordning, indkomstskatteordningen, er »Income Tax Act of 1961«, som ændres årligt ved skatteloven.

- (13) Det erklærede formål med Indiens nuværende eksport- og importpolitik er:

- at fremme landets overgang til en globalt orienteret dynamisk økonomi med henblik på bedst muligt at udnytte mulighederne på et internationalt marked i vækst
- at stimulere vedvarende økonomisk vækst ved at sikre adgang til vigtige råmaterialer, halvfabrikata, forbrugsgoder og investeringsgoder, som er nødvendige for at øge produktionen
- at forøge den teknologiske formåen og effektivitet i Indiens landbrug, industri og service-sektor for dermed at forbedre konkurrenceevnen og skabe nye beskæftigelsesmuligheder samt tilskynde til overholdelse af internationalt anerkendte kvalitetsnormer

— at forsyne forbrugerne med varer af god kvalitet til rimelige priser.

- (14) Kommissionen gennemgik disse fem ordninger på baggrund af den politik, der er fastlagt i de relevante »Export and Import Policy«-planer og i indkomstskatteloven af 1961, som ændret.

2. »Passbook Scheme« (PBS)

- (15) Et af instrumenterne under »Export and Import Policy«, som indebærer eksportrelateret bistand, er PBS, der trådte i kraft den 30. maj 1995.

a) Støtteberettigelse

- (16) PBS står åben for visse kategorier af eksportører, nemlig eksportører, der producerer varer i Indien og derefter udfører dem (»producenter/eksportører«) og eksportører, uanset om de er producenter eller blot handlende, som har fået tildelt et såkaldt »Export House/Trading House/Super Star Trading House/Super Star Trading House«-certifikat. Sidstnævnte kategori, som er defineret i »Export and Import Policy«-dokumentet, skal bl.a. fremlægge dokumentation for tidligere eksportresultater.

b) Praktisk gennemførelse

- (17) En støtteberettiget eksportør kan ansøge om en »Passbook«. Dette er en bog, hvori bogføres kredit- og debetposter vedrørende told. Bogen udstedes automatisk, hvis selskabet er en anerkendt producent/eksportør eller et anerkendt handelshus.
- (18) Ved udførsel af færdigvarer kan eksportøren anmode om en kredit, som kan anvendes til betaling af told på senere indførsel. Der tages hensyn til forskellige faktorer ved beregningen af størrelsen af den kredit, der skal indrømmes i henhold til »Standard Input/Output norms«, som udstedes af den indiske regering for udførte varer. I disse »Standard Input/Output norms« fastsættes mængderne af de råmaterialer, der normalt skal indføres til fremstilling af én enhed af færdigvaren. Normerne fastsættes af »Special Advance Licensing Committee« på grundlag af en teknisk analyse af produktionsprocessen og globale statistiske oplysninger. Ved anvendelse af nævnte »Standard Input/Output norms« indrømmes der en kredit på et beløb, som svarer til den grundlæggende told, der skal betales på de råmaterialer, som den indiske antibiotikaindu-

stri normalt indfører til fremstilling af den udførte vare. En anden faktor er den såkaldte »minimum value addition« (MVA), som er den mindsteværdi, hvormed den indiske producent ved fremstillingen af færdigvaren skal øge værdien (dvs. ved hjælp af indenlandske råmaterialer/arbejdskraft) af de indførte råmaterialer. MVA for udførsel af de pågældende varer har de indiske myndigheder fastsat til 33 %.

- (19) Den kredit, der indrømmes, bogføres i nævnte »Passbook« og kan anvendes til udligning af told, der skal betales på fremtidig indførsel af varer (f.eks. råmaterialer, investeringsgoder osv.) undtagen varer, der er anført i den såkaldte »Negative List of Imports«, som er indeholdt i den gældende »Export and Import Policy«. I denne liste er anført varer, som enten ikke må indføres eller som først må indføres, når de indiske regeringsmyndigheder har udstedt en særlig licens til eksportørens faktiske produktion og kan sælges på det indiske marked.

- (20) Passbook-kreditter er ikke omsættelige. En Passbook er gyldig i en periode på to år fra udstedelsesdagen. Tilbageværende kredit ved udgangen af toårsperioden kan anvendes i løbet af en periode på tolv måneder derefter. Ved udgangen af det tredje år bortfalder uudnyttede kreditter. Inden for denne generelle tidsramme foreligger der ikke nogen frist for at indgive anmodning om kredit for en bestemt eksporttransaktion.

- (21) Når alle kreditter i en Passbook er udnyttet, lukkes den, og Passbook-indehaveren skal betale et gebyr til de pågældende myndigheder.

- (22) Hvad angår PBS anførte den indiske regering følgende i sin besvarelse af spørgeskemaet:

»I henhold til denne ordning får eksportøren tilbagebetalt importafgifter på den udførte vare, hvorimod der ikke eftergives importafgifter på samme vare, når den er bestemt til forbrug i eksportlandet. Ordningen er i så henseende i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 3284/94 (antisubsidieforordningen)«.

- (23) Som svar herpå skal det anføres, at hvad dette punkt angår er der ikke nogen forskel mellem sidstnævnte forordning, som siden er ophævet, og den nugældende grundforordning, som har erstattet den. Det fastsættes således i artikel 2, stk. 1, nr. ii),

i grundforordningen, at fritagelse af en eksportvare for afgifter eller skatter ikke anses for at være subsidier, forudsat at fritagelsen indrømmes i henhold til bilag I, II og III til grundforordningen. I bilag I, punkt i), (liste over eksempler på eksportsubsidier) anføres, at eftergivelse eller godtgørelse af importafgifter ud over dem, der opkræves på indførte råmaterialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare, er eksportsubsidier. For at afgøre, om indførte råmaterialer forbruges som led i produktionsprocessen, skal undersøgelsesmyndighederne desuden ifølge bilag II til grundforordningen fastslå, om eksportlandets regering opretholder en ordning eller en procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved produktionen af den udførte vare. I det foreliggende tilfælde findes der ikke en sådan ordning. De fordele, der i Indien indrømmes eksportører af den pågældende vare i form af Passbook-kreditter, beregnes således automatisk på grundlag af nævnte »Standard Input/Output norms« uafhængigt af, om råmaterialerne er indført, om der er betalt told af dem, eller om de faktisk er forbrugt ved produktionen af eksportvarer.

Endvidere er eksportøren ifølge PBS hverken forpligtet til at indføre de pågældende råmaterialer eller til at forbruge de indførte varer i produktionsprocessen. Det, der faktisk sker i PBS, er, at en eksportør ved udførsel af en færdigvare indrømmes et kreditbeløb, som fastsættes på grundlag af den told, der anses for at være betalt på normalt indførte råmaterialer, som forbruges ved fremstillingen af færdigvaren. Dette kreditbeløb kan anvendes til at udligne told, der skal betales på fremtidig indførsel af en hvilken som helst vare. Eksportøren opnår en fordel i form af ikke-betalt told på indførsel af varer (uanset om der er tale om råmaterialer eller investeringsgoder). Denne ordning gør det derfor muligt for en eksportør at indføre varer uden at betale told, når den pågældende tidligere har udført varer. PBS er følgelig ikke en eftergivelses-/godtgørelsesordning som omhandlet i bilag I, punkt i), og bilag II til grundforordningen.

c) Konklusion om PBS

- (24) PBS er ikke en tilladt eftergivelses-/godtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning som omhandlet i grundforordningen, eftersom Passbook-kreditte ikke beregnes i forhold til de råmaterialer, der faktisk forbruges i produktionsprocessen. Endvidere er eksportøren ikke forpligtet til at indføre toldfri varer, som skal forbruges i produktionsprocessen.

Det skal anføres, at selv om det antages, at den pågældende ordning udgør en eftergivelses-/godtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesord-

ning, foreligger der ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved produktionen af den udførte vare, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. I bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, til nævnte forordning fastsættes, at hvis det fastslås, at eksportlandets regering ikke opretholder en sådan ordning, vil det normalt være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af henholdsvis de faktiske råmaterialer, der indgår, eller de faktiske transaktioner, med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Den indiske regering foretog ikke en sådan undersøgelse. Kommissionen undersøgte derfor ikke, om der rent faktisk var tale om for store godtgørelser af importafgifter på råmaterialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare.

- (25) Ordningen indebærer ydelse af subsidier, eftersom det finansielle bidrag fra den indiske regering i form af ikke opkrævet told på indførsel giver Passbook-indehaveren en fordel, idet han kan indføre varer toldfrit ved anvendelse af de kreditbeløb, der er optjent ved udførsel. Der er tale om subsidier, som retligt er betinget af eksportresultater, og de anses derfor for specifikke i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen. Hertil kommer, at MVA-bestemmelsen (jf. betragtning 18) anses for at foreskrive, at der anvendes indenlandske varer frem for indførte varer. PBS er i så henseende en specifik subsidieordning som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra b), i grundforordningen.
- (26) I begyndelsen af 1997 bekendtgjorde den indiske regering, at PBS ikke længere var i kraft, og at der ikke kunne opnås kredit for eksporttransaktioner, der fandt sted efter den 31. marts 1997. En eksportør kan imidlertid fortsat anvende en allerede udstedt Passbook i en periode på tre år efter udstedelsesdatoen. Endvidere er der ikke fastsat nogen frist, inden hvilken der skal indgives anmodning om kredit for eksporttransaktioner, der har fundet sted inden den 31. marts 1997. Ordningen i den foreliggende form er således bortfaldet, men eksportørerne kan fortsat udnytte den ved at indføre varer toldfrit, indtil alle kreditter er opbrugt, eller senest indtil den 31. marts 2000. Under disse omstændigheder anses ordningen for at være en udligningsberettiget subsidieordning.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (27) Fordelen for eksportørerne er beregnet på grundlag af størrelsen af den told, der normalt skulle erlægges på indførsel i undersøgelsesperioden, men som ikke betales i henhold til PBS. For at fastlægge den fulde fordel af ordningen for modta-

geren er dette beløb blevet justeret ved tillæg af renter i undersøgelsesperioden. Eftersom fordelene ved fritagelsen for importafgifter opnås regelmæssigt i løbet af undersøgelsesperioden, svarer de til en række tilskud. Det er normal praksis at beregne de fordele, som modtageren opnår i form af éngangstilskud, ved at lægge den årlige markedsrente til den nominelle værdi af tilskuddet ud fra den antagelse, at tilskuddet anses for at være ydet på den første dag i undersøgelsesperioden. I den foreliggende sag er det imidlertid klart, at individuelle tilskud kan ydes på et hvilket som helst tidspunkt mellem den første og den sidste dag i undersøgelsesperioden. I stedet for at lægge den årlige rente til det fulde beløb anses det derfor for rimeligt at antage, at tilskuddene i gennemsnit vil være modtaget i midten af undersøgelsesperioden, og at renten derfor bør dække en periode på seks måneder, svarende til halvdelen af den årlige markedsrente i Indien i undersøgelsesperioden, dvs. 7,575 %. Dette beløb (dvs. ikke betalt told plus renter) er blevet fordelt over hele udførelsen i undersøgelsesperioden.

Tre selskaber opnåede fordele af denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på mellem 0,01 % og 5,89 %. Ingen af selskaberne krævede fradrag for ansøgningsgebyret eller for andre omkostninger, som nødvendigvis påløb for at kvalificere sig til eller for at opnå subsidieydelsen. Biochem Synergy indgav ingen oplysninger vedrørende denne ordning, som kunne efterprøves. I overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i grundforordningen er de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende de subsidier, som dette selskab har modtaget i henhold til PBS, baseret på de foreliggende faktiske oplysninger. Da der ikke foreligger andre pålidelige oplysninger fra uafhængige kilder, og for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje, ansås det for rimeligt for dette selskab at anvende den højeste PBS-margen, der er fastsat for andre samarbejdsvillige eksportører, dvs. 5,89 %.

3. Duty Entitlement Passbook Scheme (DEPB) (toldgodtgørelsesordningen)

- (28) Et andet instrument under »Export and Import Policy«, som indebærer eksportrelateret bistand, er DEPB, der trådte i kraft den 7. april 1997. DEPB er en ordning, der afløser PSB, som ophørte den 31. marts 1997. Der er to varianter af DEPB:

- DEPB på før-eksportbasis
- DEPB på efter-eksportbasis

a) Støtteberettigelse til DEPB på før-eksportbasis

- (29) DEPB på før-eksportbasis står åben for producenter/eksportører (dvs. alle producenter i Indien, som udfører varer) eller handelsselskaber/eksportører (dvs. handlende), som er knyttet til producenter. For at blive støtteberettiget under denne ordning, skal selskabet have udført varer i den treårsperiode, der går forud for indgivelse af anmodning om kredit.

b) Praktisk gennemførelse af DEPB på før-eksportbasis

- (30) En støtteberettiget eksportør kan ansøge om en licens, hvorved der bevilges en kredit, der skal benyttes til udligning af skyldig told på fremtidig indførsel af varer. Den licens, hvorved der bevilges en kredit, der er beregnet på grundlag af 5 % af den gennemsnitlige årlige værdi af al udførsel i de foregående tre år, udstedes automatisk. Tildelingen af licens indebærer en eksportforpligtelse. Når DEPB-indehaveren har udført varer til en værdi, der er tilstrækkelig til at gøre ham berettiget til en kredit af samme størrelse som den, der allerede er bevilget i henhold til DEPB på før-eksportbasis, er hans forpligtelse ifølge denne DEPB ophørt.
- (31) I modsætning til PBS åbner DEPB på før-eksportbasis kun mulighed for at anvende sådanne kreditter til udligning af told, der skal betales på senere indførsel af råmaterialer (som ikke er anført på tidligere nævnte »Negative List of Imports«, som skal indgå i produktionen af varer i det pågældende selskabsfabrik (den såkaldte »Actual User-betingelse«). Sådanne indførte råmaterialer må ikke på nogen måde overdrages, udlånes, sælges, videregives eller afhændes.
- (32) DEPB-kreditter er ikke omsættelige. DEPB-licensen er gyldig i en periode på tolv måneder fra udstedelsesdagen. Eksportøren forpligter sig til at benytte de indførte råmaterialer til fremstilling af de færdigvarer, der skal udføres. Når et selskab har opbrugt de bevilgede kreditter, kan det anmode om et yderligere kreditbeløb, der beregnes på grundlag af 5 % af gennemsnitsværdien af udførslen de foregående tre år.
- (33) Når et selskab får bevilget et kreditbeløb, kan det indføre råmaterialer toldfrit. Den indiske regering anfører, at de indiske toldmyndigheder sædvanligvis er bekendt med importørens generelle importbehov i henseende til nævnte »Actual User-betingelse«. Der foreligger imidlertid ingen kontrolprocedure til at sikre, at denne betingelse er opfyldt.

- (34) Når alle kreditter er opbrugt, skal selskabet betale et gebyr til de pågældende myndigheder.

c) Konklusion om DEPB på før-eksportbasis

- (35) DEPB er ikke en tilladt eftergivelses-/godtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning som omhandlet i grundforordningen, eftersom DEPB-kreditte, på trods af nævnte »Actual User-betingelse«, ikke beregnes i forhold til de råmaterialer, der faktisk forbruges i produktionsprocessen. Endvidere foreligger der ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved produktionen af den udførte vare og i hvilke mængder. I bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, til nævnte forordning fastsættes, at hvis det fastslås, at eksportlandets regering ikke opretholder en sådan ordning, vil det normalt være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af henholdsvis de faktiske råmaterialer, der indgår, eller de faktiske transaktioner, med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Den indiske regering foretog ikke en sådan undersøgelse. Kommissionen undersøgte derfor ikke, om der rent faktisk var tale om for store godtgørelser af importafgifter på råmaterialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare.

- (36) Ordningen indebærer ydelse af subsidier, eftersom det finansielle bidrag fra den indiske regering i form af ikke opkrævet told på indførsel giver et selskab en fordel, idet det kan indføre varer toldfrit. Der er tale om subsidier, som retligt er betinget af eksportresultater, og de anses derfor for specifikke i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

d) Beregning af subsidiebeløbet for DEPB på før-eksportbasis

- (37) Fordelen for eksportørerne er beregnet på grundlag af størrelsen af den told, der normalt skulle erlægges på indførsel i undersøgelsesperioden, men som ikke betales i henhold til DEPB. For at fastlægge den fulde fordel af ordningen for modtageren er dette beløb blevet justeret ved tillæg af renter i undersøgelsesperioden. I betragtning af arten af disse subsidier, som svarer til en række tilskud, ansås en rente på 7,575 %, dvs. halvdelen af markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden, for rimelig af de samme grunde, som er anført i betragtning 27. Det pågældende beløb er blevet fordelt over hele udførslen i undersøgelsesperioden.

Ét selskab udnyttede denne ordning i undersøgelsesperioden og opnåede en fordel svarende til 0,05 %. Ved beregningen af fordelene, er der som krævet af det pågældende selskab foretaget fradrag for det gebyr, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidieydelsen. Et andet selskab, Biochem

Synergy, indgav ingen oplysninger vedrørende denne ordning, som kunne efterprøves. I overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i grundforordningen er de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende de subsidier, som dette selskab har modtaget i henhold til DEPB, baseret på de foreliggende faktiske oplysninger. Da der ikke foreligger andre pålidelige oplysninger fra uafhængige kilder, og for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje, ansås det for rimeligt for dette selskab at anvende den højeste margin, der er fastsat for andre samarbejdsvillige eksportører, dvs. 0,05 %.

e) Støtteberettigelse til DEPB på efter-eksportbasis

- (38) DEPB på efter-eksportbasis er stort set identisk med PBS, som er beskrevet ovenfor. Ordningen står åben for producenter/eksportører (dvs. alle producenter i Indien, som udfører varer) eller handelselskaber/eksportører (dvs. handlende).

f) Praktisk gennemførelse af DEPB på efter-eksportbasis

- (39) I henhold til denne ordning kan enhver støtteberettiget eksportør anmode om kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de udførte færdigvarer. Sådanne DEPB-procentsatser er fastsat af de indiske myndigheder for de fleste varer, herunder de pågældende varer, på grundlag af gældende »Standard Input/Output norms.« En licens med angivelse af det bevilgede kreditbeløb udstedes automatisk.

DEPB på efter-eksportbasis åbner mulighed for at anvende sådanne kreditter i forbindelse med senere indførsel (f.eks. råmaterialer eller investeringsgoder), som ikke er anført på tidligere nævnte »Negative List of Imports«. Sådanne indførte varer kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde.

DEPB-kreditter er frit omsættelige. DEPB-licensen er gyldig i en periode på tolv måneder fra udstedelsesdagen.

- (40) Når alle kreditter er opbrugt, skal selskabet betale et gebyr til de pågældende myndigheder.

g) Konklusion om DEPB på efter-eksportbasis

- (41) Denne ordning er ganske klart betinget af eksportresultater. Når et selskab udfører varer, bevilges det en kredit, som kan anvendes til udligning af told på fremtidig indførsel af alle varer (det være sig råmaterialer eller investeringsgoder). Ligesom PBS er det ikke en tilladt eftergivelses-/godtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning af de samme grunde, som er anført i betragtning 24. Ordningen indebærer ydelse af subsidier, eftersom det finansielle bidrag fra den indiske regering i form af ikke

opkrævet told på indførsel giver et selskab en fordel, idet det kan indføre varer toldfrit. Der er tale om subsidier, som retligt er betinget af eksportresultater, og de anses derfor for specifikke i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

h) Beregning af subsidiebeløbet for DEPB på efter-eksportbasis

- (42) Der forelå ingen beviser for, at de pågældende selskaber udnyttede DEPB på efter-eksportbasis i undersøgelsesperioden. Biochem Synergy indgav imidlertid ingen oplysninger vedrørende denne ordning, som kunne efterprøves. I overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i grundforordningen er de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende de subsidier, som dette selskab har modtaget i henhold til DEPB på efter-eksportbasis, baseret på de foreliggende faktiske oplysninger. Da der ikke foreligger andre pålidelige oplysninger fra uafhængige kilder, og for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje, er der anvendt en margin på 3,75 %. Denne margin beregnedes på grundlag af den faktiske DEPB-sats på 15 %, der gælder ved udførsel af cefalexin (den eneste vare, som dette selskab har udført), idet det anerkendes, at ordningen kun var i kraft i undersøgelsesperiodens sidste kvartal.

4. Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS) (Eksportfremmeordning for investeringsgoder)

- (43) Et andet instrument under »Export and Import Policy«, som indebærer eksportrelateret bistand, er EPCGS, som indførtes den 1. april 1990 og ændredes den 5. juni 1995.

a) Støtteberettigelse

- (44) EPCGS står åben for producenter/eksportører (dvs. alle producenter i Indien, som udfører varer) eller handelsselskaber/eksportører (dvs. handlende). Siden den 1. april 1997 har producenter, der er knyttet til handelsselskaber/eksportører, også kunnet udnytte ordningen.

b) Praktisk gennemførelse

- (45) For at opnå støtte under denne ordning skal et selskab fremlægge oplysninger for de pågældende myndigheder om arten og værdien af de investeringsgoder, som skal indføres. Afhængig af de

eksportforpligtelser, som selskabet er rede til at påtage sig, vil det få bevilling til at indføre investeringsgoder enten til nul-told eller til nedsat told. Der udstedes automatisk en licens, som giver tilladelse til indførsel til præferencesatser.

- (46) For at opfylde eksportforpligtelsen skal de udførte varer være fremstillet ved brug af de indførte investeringsgoder.

- (47) Der betales et ansøgningsgebyr for udstedelse af licensen.

c) Konklusion om EPCGS

- (48) EPCGS er en udligningsberettiget subsidieordning, eftersom en eksportørs betaling af nedsat told eller nul-told udgør et finansielt bidrag fra den indiske regering, idet der gives afkald på indtægter, der ellers ville være indgået, og modtageren opnår en fordel i form af nedsat told eller fuldstændig fritagelse for betaling af importafgifter.

- (49) Subsidieydelsen er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, eftersom den ikke kan opnås uden forpligtelse til at udføre varer, og den anses derfor for specifik.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (50) Fordelen for eksportørerne er beregnet på grundlag af størrelsen af den ikke betalte skyldige told på indførte investeringsgoder ved at fordele dette beløb over en periode, der afspejler den normale afskrivning på sådanne investeringsgoder i antibiotikaindustrien. Denne periode er fastsat ved anvendelse af det vejede gennemsnit (på grundlag af de producerede mængder af den pågældende vare) af afskrivningsperioderne for investeringsgoder, som hvert selskab faktisk har indført under EPCGS, og resultatet heraf er en normal afskrivningsperiode på ti år. Det således beregnede beløb, som skal henføres til undersøgelsesperioden, er blevet justeret ved tillæg af renter i undersøgelsesperioden for dermed at fastlægge den fulde støtte, som modtageren opnår under denne ordning. I betragtning af arten af denne subsidieydelse, som er lig med et éngangstilskud, ansås markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden, dvs. 15,15 %, for rimelig. Det fremkomne beløb er derefter fordelt på hele udførslen i undersøgelsesperioden.

Tre selskaber opnåede fordele af denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på mellem 0,03 % og 1,17 %. Ingen af selskaberne krævede fradrag for ansøgningsgebyret eller for andre omkostninger, som nødvendigvis påløb for at kvalificere sig til eller for at opnå subsidieydelsen.

5. Export Processing Zones (EPZ)/Export Oriented Units (EOU) (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)

- (51) Et andet instrument under »Export and Import Policy«, som indebærer eksportrelateret bistand, er eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder (EPZ/EOU), som indførtes den 22. juni 1994.

a) Støtteberettigelse

- (52) Selskaber, der er beliggende i en af de syv nærmere bestemte EPZ, og som forpligter sig til at udføre mindst 75 % af deres produktion, kan opnå visse fordele. De samme fordele kan opnås i henhold til EOU, som kan være beliggende hvor som helst i Indien (benævnes også »stand-alone EPZ«). EOU er virksomheder i toldzoner under toldmyndighedernes opsyn. Med virkning fra den 1. april 1997 er selskaber beliggende i parker for elektronisk hardwareteknologi og for softwareteknologi også berettiget til støtte i samme grad som selskaberne i EPZ og EOU.

b) Praktisk gennemførelse

- (53) Selskaber i EPZ og EOU kan opnå følgende fordele:

- suspension af afgiftsopkrævningen på indkøb af investeringsgoder i toldoplagsperioden
- fritagelse for betaling af told på indkøb af råmaterialer og hjælpematerialer
- fritagelse for forbrugsafgift på varer indkøbt fra indenlandske leverandører
- godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt.

Selskaber, der er beliggende i EPZ, og selskaber, der anmoder om behandling som EOU, skal ansøge de relevante myndigheder herom. Sådanne ansøgninger skal for en periode på fem år indeholde nærmere oplysninger om bl.a. planlagte produktionsmængder, forventet værdi af udførslen, importbehov og behov for indenlandske varer. Hvis myndighederne godtager selskabets ansøgning, vil selskabet blive underrettet om de vilkår og betingelser, der er knyttet til godtagelsen. Selskaber i EPZ og EOU kan deltage i fremstillingen af alle varer. Aftalen om at blive anerkendt som et selskab

i en EPZ/EOU er gyldig i fem år. Aftalen kan fornyes for yderligere perioder.

c) Konklusion om EPZ/EOU

- (54) EPZ/EOU-ordningen indebærer, at der ydes udligningsberettigede subsidier, eftersom de indrømmelser, der opnås ved ordningen, er et finansielt bidrag fra den indiske regering, idet der gives afkald på indtægter, der ellers ville være indgået, og modtageren opnår en fordel. De pågældende fordele, der indrømmes, er en suspension af toldopkrævningen på investeringsgoder i toldoplagsperioden, fritagelse for told på råmaterialer og hjælpematerialer, fritagelse for forbrugsafgift på varer indkøbt fra indenlandske leverandører og godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt. For så vidt angår suspensionen af toldopkrævningen på investeringsgoder, anses denne suspension for at have samme virkning som en fritagelse, eftersom det, så længe kravet om udførsel er opfyldt, helt og holdent er op til selskabet at afgøre, om og hvornår investeringsgoderne skal udtages af toldoplaget.

- (55) Alle ovennævnte subsidier er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, eftersom de ikke kan opnås uden at selskabet påtager sig en eksportforpligtelse, og de anses derfor for specifikke.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (56) Fordelen for eksportørerne er beregnet på grundlag af størrelsen af de afgifter og skatter, der normalt skulle erlægges på indførte varer eller varer indkøbt på hjemmemarkedet (dvs. råmaterialer og investeringsgoder) i undersøgelsesperioden. For at fastlægge den fulde fordel af ordningen for modtageren er dette beløb blevet justeret ved tillæg af renter i undersøgelsesperioden. I betragtning af arten af disse subsidier, som svarer til en række tilskud, ansås en rente på 7,575 %, dvs. halvdelen af markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden, for rimelig for så vidt angår råmaterialerne af de samme grunde, som er anført i betragtning 27. Hvad angår investeringsgoder ansås markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden, dvs. 15,15 %, for rimelig, da subsidierne svarer til et éngangstilskud, og dette beløb er fordelt på en periode, der afspejler den normale afskrivning på sådanne investeringsgoder i antibiotikaindustrien (dvs. ti år), jf. nærmere i betragtning 50. Det således fastsatte subsidiebeløb, som vedrører undersøgelsesperioden, er derefter fordelt på hele udførslen i undersøgelsesperioden.

Ét selskab, Orchid Chemicals & Pharmaceuticals Ltd, er et anerkendt EOU. Dette selskab modtog alle de fordele, der kunne opnås under denne ordning, nemlig til en sats på 34,38 %.

6. Income Tax Exemption Scheme (ITES) (indkomstskatteordningen)

- (57) Income Tax Act 1961 er retsgrundlaget for ITES. I denne lov, som ændres årligt ved finansloven, fastlægges grundlaget for skatteopkrævningen samt for forskellige fritagelses-/fradragsoordninger, der kan gøres krav på. Blandt de fritagelser, som firmaer kan gøre krav på, findes nogle i nævnte lovs Section 10A, 10B og 80HHC.

a) Støtteberettigelse

- (58) Fritagelse i henhold til Section 10A kan opnås af firmaer, der er beliggende i frihandelszoner. Fritagelse i henhold til Section 10B kan opnås af eksportorienterede virksomheder. Fritagelse i henhold til Section 80HHC kan opnås af alle firmaer, der udfører varer.

b) Praktisk gennemførelse

- (59) For at opnå ovennævnte fradrag/fritagelser i forbindelse med skattebetalingen skal et selskab anmode herom, når det indsender selvangivelse til skattemyndighederne ved udgangen af hvert skatteår. Skatteåret løber fra den 1. april til den 31. marts. Selvangivelsen skal forelægges for myndighederne senest den 30. november samme år. Det kan være indtil tre år fra indsendelse af selvangivelsen, inden myndighederne har foretaget den endelige skattekligning. Et selskab kan kun anmode om én af de nedsættelser, der kan indrømmes i henhold til ovennævnte tre Sections.

Selskaberne kan i henhold til Sections 10A, 10B og 80HHC anmode om fritagelse for betaling af skat af skattepligtig indkomst hidrørende fra fortjeneste på eksportsalg. Ifølge Sections 10A og 10B må det for selskaber, der er etableret efter den 1. april 1994, være 25 % af salget, der finder sted i Indien, men et selskab kan fortsat opnå fuld fritagelse for betaling af skat af skattepligtig indkomst hidrørende fra fortjeneste på alt salg (dvs. eksportsalg og salg i Indien). Selskaber, der er etableret før den 1. april 1994, kan anmode om et pro rata-fradrag i den skattepligtige indkomst på grundlag af forholdet mellem indenlandsk salg og eksportsalg.

c) Konklusion om ITES

- (60) I punkt e) i listen over eksempler på eksportsubsidier (bilag I til grundforordningen) henvises der til »hel eller delvis fritagelse... for direkte skatter... af eksportensyn« som værende eksportsubsidier.

Under ITES yder den indiske regering det pågældende selskab et finansielt bidrag ved at give afkald på statsindtægter i form af direkte skatter, der ellers skulle betales, hvis selskabet ikke opnåede fritagelse for betaling af indkomstskat. Dette finansielle bidrag udgør en fordel for modtageren, hvis indkomstskattepligt mindskes.

- (61) Subsidieydelsen er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, eftersom der indrømmes fritagelse for fortjeneste på eksportsalg, og den anses derfor for specifik.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (62) Som anført i betragtning 59 indgives der i henhold til Sections 10A, 10B og 80HHC anmodning om støtte ved indsendelse af selvangivelse ved udgangen af hvert skatteår. Da skatteåret i Indien løber fra den 1. april til den 31. marts, anses det for rimeligt at beregne støtten under denne ordning på grundlag af skatteåret 1996/97 (dvs. 1. april 1996 til 31. marts 1997), som omfatter ni måneder af undersøgelsesperioden. Fordelen for eksportørerne er derfor beregnet på grundlag af forskellen mellem de skatter, der normalt skulle betales henholdsvis med og uden nævnte fritagelse. Der er taget hensyn til, at nogle selskaber er omfattet af den såkaldte »Minimum Alternate Tax«, som er en alternativ metode til beregning af skat, der skal betales i henhold til nævnte Income Tax Act. Selskabsskatteprocenten var det pågældende år 43 %. For at fastlægge den fulde fordel for modtageren er dette beløb blevet justeret ved tillæg af renter i undersøgelsesperioden. I betragtning af arten af disse subsidier, som svarer til et éngangstilskud, ansås markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden, dvs. 15,15 %, for rimelig. Støttebeløbet er fordelt over hele udførelsen i skatteåret 1996/97. For så vidt angår fritagelser i henhold til Sections 10A og 10B i nævnte lov, hvor der kan opnås en forholdsmæssig skattebesparelse på grundlag af hjemmemarkedssalget, bør de samlede skattebesparelser, da støtte i henhold til denne ordning er betinget af eksportresultater, kun fordeles over eksportsalget.

I skatteåret 1996/97 udnyttede ét selskab denne ordning i henhold til Section 10B og opnåede subsidier på 2,88 %, og seks selskaber udnyttede ordningen i henhold til section 80HHC og opnåede subsidier på mellem 0,82 og 6,46 %.

7. Udligningsberettigede subsidier

- (63) Det udligningsberettigede subsidiebeløb for hver af de undersøgte eksportører udgør:

%	Passbook	DEPB		EPCGS	EPZ/EOU	ITES	I alt
		Førekspost	Efterekspost				
Ikkrafttræden	30. 5. 1995	7. 4. 1997		1. 4. 1990 (ændret 5. 6. 1995)	22. 6. 1994	Årligt	
Ranbaxy Laboratories Ltd	0,01	0,05	0	0,15	0	6,46	6,67
Vitara Chemicals Ltd	0	0	0	0	0	1,08	1,08
Kopran Ltd	5,43	0	0	1,17	0	2,23	8,83
Lupin Laboratories Ltd	5,89	0	0	0,03	0	5,34	11,26
Gujarat Lyka Organics Ltd	0	0	0	0	0	0	0
Torrent Pharmaceuticals Ltd	0	0	0	0	0	0,82	0,82
Biochem Synergy Ltd	5,89	0,05	3,75	0	0	0	9,69
Orchid Chemicals & Pharmaceuticals Ltd	0	0	0	0	34,38	2,88	37,26
Harshita Ltd	0	0	0	0	0	9,61	9,61

D. ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

- (64) På grundlag af oplysninger, som Kommissionen var i besiddelse af på tidspunktet for indledningen af proceduren, tegnede de klagede EF-producenter sig for en betydelig del af den samlede produktion af den pågældende vare i Fællesskabet. De ansås derfor for at udgøre den pågældende vare i Fællesskabet. De ansås derfor for at udgøre den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 8, i grundforordningen.
- (65) Nogle interesserede parter gjorde gældende, at de klagede EF-producenter ikke tegnede sig for en betydelig del af produktionen i Fællesskabet af samme vare som omhandlet i grundforordningen, fordi selskabet Gist-Brocades BV, Delft, Nederlandene, der er en førende producent af antibiotika, ikke var part i klagen. De pågældende parter anfægtede klagerens status og eventuelle efterfølgende resultater af undersøgelsen af spørgsmålet om skade for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

Af en yderligere undersøgelse af denne påstand ved hjælp af et spørgeskema konstateredes det, at selskabet Gist-Brocades BV løbende havde mindsket sin produktion af de pågældende varer i Fællesskabet i den betragtede periode og i stedet havde koncentreret sig om indførsel af disse varer fra datterselskaber og joint-venture-selskaber uden for Fællesskabet.

Kommissionen fastslog endvidere på grundlag af de foreliggende oplysninger, at bortset fra de klagede producenter og Gist-Brocades BV findes

der ingen andre større producenter af de pågældende varer i Fællesskabet, eftersom de eneste andre producenter i Fællesskabet ikke sælger de af undersøgelsen omfattede varer som sådan, men snarere fremstiller dem til egen videreforarbejdning, dvs. de indgår som bestanddel i færdige doser.

Det kan derfor konkluderes, at de klagede EF-producenter (i det følgende benævnt »EF-erhvervsgrenen«) tegner sig for hele eller næsten hele produktionen af den pågældende vare i Fællesskabet.

E. SKADE

1. Forbrug i Fællesskabet

- (66) Ved beregningen af det synlige forbrug i Fællesskabet af den pågældende vare sammenlagde Kommissionen:
- de klagede EF-producenters samlede salg i Fællesskabet af den pågældende vare, og
 - den samlede indførsel i Fællesskabet af den pågældende vare fra alle tredjelande, indbefattet Indien.
- (67) Med henblik på for hele den betragtede periode at fastlægge ensartede tal for det udvidede Fællesskab bestående af femten lande benyttedes som grundlag de relevante Eurostat-statistikker for KN-kode ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 og ex 2941 90 00 kombineret med nationale statistikker for Østrig,

Finland og Sverige før disse landes tiltrædelse af Fællesskabet. Det skal anføres, at en medlemsstat havde anmodet om fortrolig behandling af importstatistikkerne for den pågældende vare, og disse statistikker var derfor ikke uden videre til rådighed. Den pågældende medlemsstat var imidlertid indforstået med at meddele Kommissionen disse tal fortroligt og udelukkende med henblik på den foreliggende undersøgelse. Alle tal vedrørende indførslen til Fællesskabet af den pågældende vare, som er anført nedenfor, er derfor angivet som indekstal.

- (68) På dette grundlag konstateredes det, at det synlige forbrug i Fællesskabet af den pågældende vare steg med 54,6 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden.

2. Faktorer og betragtninger vedrørende den subsidierede indførsel

a) Den subsidierede indførsels omfang og markedsandel

- (69) Den subsidierede indførsel af den pågældende vare med oprindelse i Indien steg, målt i mængde, med næsten 300 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden. Denne indførsels markedsandel i Fællesskabet steg i samme periode med 157 %. Hvad angår Indiens status som udviklingsland og bestemmelserne i artikel 14, stk. 4, i grundforordningen konstateredes det, at de indførte mængder fra Indien i undersøgelsesperioden udgjorde betydeligt mere end 4 % af den samlede indførsel til Fællesskabet af samme vare.

b) Priserne på de subsidierede importvarer

- (70) Af samlede data hidrørende fra Eurostat og de nationale statistiske kontorer i Østrig, Finland og Sverige fremgår det, at importprisen for den pågældende vare med oprindelse i Indien faldt med ca. 40 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden. Det skal imidlertid bemærkes, at eftersom ovennævnte KN-koder også kan indbefatte de pågældende bredspektrede antibiotika i form af færdige doser, er en prissammenligning på grundlag af Eurostat-tallene ikke fyldestgørende, og bør blot ses som et tegn på en faldende prisudvikling.
- (71) Kommissionens tjenestegrene sammenlignede de eksporterende producenters salgspriser i undersøgelsesperioden med de klagende EF-producenters priser. Eftersom der ikke betaltes told ved indførslen fastsattes priserne for de eksporterende producenter på grundlag af eksportpriserne, beregnet cif. For en afhængig importør sammenlignes de priser, der beregnes ved salg til første

uafhængige kunde i Fællesskabet, med de klagende EF-producenters priser.

- (72) De klagende EF-producenters priser justeredes på grundlag af de foreliggende oplysninger, således at de blev sammenlignelige med de indiske eksportpriser, dvs. til ab fabrik, idet der blev foretaget fradrag for transport- og forsikringsomkostninger. Der blev ligeledes foretaget fradrag for alle prisafslag, rabatter eller salgsprovisioner, der indrømmedes eller var betalt.
- (73) Nogle interesserede parter gjorde gældende, at der ved sammenligning af de eksporterende producenters priser med EF-erhvervsgrenens priser burde foretages en justering for forskelle i handelsled, idet hovedparten af de eksporterende producenters salg angiveligt fandt sted til handlende, medens hovedparten af EF-erhvervsgrenens salg gik til den endelige bruger. Der blev imidlertid ikke fremlagt tilstrækkelig dokumentation for en sådan påstand, og der kan derfor ikke på dette trin i undersøgelsen tages hensyn dertil. Det fremgår desuden af de oplysninger, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter selv har meddelt ved besvarelsen af Kommissionens spørgeskema, at de eksporterende producenter sælger både til grossister og til endelige brugere i Fællesskabet. Hertil kommer, at det på grundlag af disse oplysninger ikke var muligt at konstatere konsekvent forskellige prisniveauer, alt efter om salget gik til handlende eller til den endelige bruger.
- (74) Det skal bemærkes, at salget finder sted på et spotgrundlag, og priserne svinger derfor i årets løb alt efter markedssituationen. Nogle faktorer, såsom valutakurssvingninger, kan have indvirkning på markedsudviklingen alt efter tidspunktet for indgåelse af en kontrakt. Priserne på importvarerne fra Indien analyseredes på månedsbasis i hele undersøgelsesperioden. Det fremgik af denne analyse, at der var tale om prisunderbud i hele undersøgelsesperioden med de største underbud i andet kvartal af 1997. Prisunderbudsmargenerne viser følgelig, at indførslen fra Indien har givet anledning til et konstant pristryk på EF-markedet.
- (75) Det fremgik af undersøgelsen, at der var tale om betydelige underbudsmargener, og beregnet i procent af de klagende EF-producenters salgspriser i undersøgelsesperioden var der for de enkelte selskaber tale om margener på mellem 0 og 11,8 %.

3. EF-erhvervsgrenens situation

a) Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (76) EF-erhvervsgrenens samlede produktion af den pågældende vare øgedes fra 3 698 tons i 1993 til

4 795 tons i undersøgelsesperioden, altså en stigning på 30 %. Hovedparten af stigningen i produktionen skal tilskrives eksportmarkederne, idet udførslen til lande uden for Fællesskabet steg fra 2 122 tons i 1993 til 3 215 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning i EF-erhvervsgrenens udførsel af den pågældende vare på 52 %.

- (77) Kapacitetsudnyttelsesgraden har konstant været ret høj. Kapacitetsudnyttelsen var således i 1993 92 %, hvorefter den faldt til 87 % i 1994, steg til 95 % i 1995 og 1996 og faldt igen til 92 % i undersøgelsesperioden. En så høj kapacitetsudnyttelsesgrad er sædvanlig i erhvervsgrene af denne type. Det bør fremhæves, at det er lykkedes EF-erhvervsgrenen at øge produktionen uden i væsentlig grad at udbygge produktionskapaciteten, hvilket skyldes øget effektivitet, navnlig i form af en produktivitetsforbedring.

b) Salg og markedsandel

- (78) EF-erhvervsgrenens salg på EF-markedet øgedes i den betragtede periode fra 1 040 tons i 1993 til 1 253 tons i undersøgelsesperioden, svarende til en stigning på 21 %. Denne udvikling skal ses på baggrund af stigningen i det samlede synlige forbrug i Fællesskabet, som i samme periode udgjorde 54,6 %.

Sammenholdes salget i Fællesskabet med det synlige forbrug i Fællesskabet, fremgår det, at EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 25 % i 1993 til 18,1 % i 1996, hvorefter den steg svagt og nåede op på 19,5 % i undersøgelsesperioden, dvs. en samlet nedgang på 5,5 procentpoint, svarende til et fald på 22 %.

c) Lagerbeholdninger

- (79) Selv om det ikke er EF-erhvervsgrenens strategi at føre lager af aktive stoffer, såsom bredspektrede antibiotika (for hvilke der foreligger en »udløbsdato«), og lagerbeholdningerne ifølge undersøgelsen var ret ubetydelige i hele den betragtede periode, konstateres der visse forøgelser af lagerbeholdningerne, som faldt sammen med perioderne med øget indførsel fra Indien.

d) De klagende EF-producenters priser og rentabilitet

- (80) EF-erhvervsgrenens salgspriser faldt med 4 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden.
- (81) Den samlede rentabilitet for den pågældende vare på EF-markedet øgedes fra 16,8 % af omsætningen i 1993 til 21,1 % i 1994, hvorefter den faldt støt og nåede ned på 5,6 % i undersøgelsesperioden. Denne forringelse af rentabiliteten anses for særlig alvorlig i den foreliggende sag i betragtning af, at det er nødvendigt, at EF-erhvervsgrenen er i stand

til at foretage investeringer i forskning og udvikling (i det følgende benævnt »fo&u«) med henblik på at forbedre produktionsprocessen for eksisterende produkter og endnu vigtigere at finansiere forskning med henblik på at introducere nye produkter på markedet.

- (82) Det skal endvidere påpeges, at uden den øgede effektivitet, som EF-erhvervsgrenen har gennemført i form af produktivitetsforbedringer, ville EF-erhvervsgrenen formentlig have befundet sig i en situation med tab. Det kan imidlertid ikke antages, at EF-erhvervsgrenen vil være i stand til fortsat at sikre sådanne produktivitetsforbedringer i fremtiden. Dette er i særlig grad tilfældet i betragtning af den faldende rentabilitet, som vil påvirke omfanget af de ressourcer, der kan afsættes til fo&u.

e) Beskæftigelse

- (83) Beskæftigelsen har holdt sig på et stort set uændret niveau i den betragtede periode. I 1993 var der således i EF-erhvervsgrenen 1 166 beskæftigede i produktionen af den pågældende vare, og i undersøgelsesperioden var tallet 1 173, altså en stigning på 0,5 %.

4. Konklusion

- (84) Trods forøgelse af produktionen med en deraf følgende reduktion af enhedsomkostningerne har EF-erhvervsgrenen måttet registrere en støt nedgang i sin andel af EF-markedet, nemlig fra 25 % i 1993 til 18,1 % i 1996, efterfulgt af en beskeden stigning til 19,5 % i undersøgelsesperioden.
- (85) Under disse omstændigheder fastslås det, at pristrykket på EF-markedet, som resulterede i en nedgang i EF-erhvervsgrenens priser på 4 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden, førte til en svækkelse af EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Det skal anføres, at markedet for de semisyntetiske antibiotika, der er omfattet af undersøgelsen, og som er en råvare i løs vægt, er meget prisfølsomt og reagerer omgående på prisfald.
- (86) Dette prisfald har ført til faldende rentabilitet i EF-erhvervsgrenen med en nedgang på 66,5 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden. Sidstnævnte tal giver særlig anledning til bekymring, eftersom der i den farmaceutiske industri er behov for et afkast på mindst 15 %. Hindres EF-erhvervsgrenen fortsat i at nå dette mål, vil det virke som en lavine og i den sidste ende påvirke EF-erhvervsgrenens konkurrenceevne.
- (87) På baggrund af ovenstående analyse fastslås det, at EF-erhvervsgrenen generelt har lidt væsentlig skade som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i grundforordningen.

F. ÅRSAGEN TIL SKADE

1. Indledning

- (88) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, var forårsaget af den subsidierede indførsel fra Indien, og om andre faktorer havde forårsaget eller bidraget til denne skade.
- (89) Det skal anføres, at de antibiotika, der fremstilles i Fællesskabet, og indførte antibiotika konkurrerer direkte med hinanden, og i det væsentlige er der tale om priskonkurrence. Den pågældende vare er således en råvare i løs vægt, og der er ikke nogen væsentlige forskelle i henseende til kvalitet eller anvendelsesformål mellem de indførte varer og de i Fællesskabet fremstillede varer. Under disse omstændigheder er prisen den afgørende faktor for salget. Selv forholdsvis små mængder, der udbydes til priser, som er lavere end de klagende EF-producenters priser, kan medføre et betydeligt pristryk på markedet.

2. Virkningerne af den subsidierede indførsel

- (90) EF-erhvervsgrenen har siden begyndelsen af den betragtede periode og især siden 1995 været udsat for de negative følgevirkninger af den subsidierede indførsel til EF-markedet.
- Det fremgik således, at indførslen fra Indien steg med næsten 300 % i den betragtede periode. Indien er nu den næststørste eksportør af de pågældende varer til Fællesskabet.
- (91) Det konstateredes desuden på grundlag af efterprøvede eksporttransaktioner, at priserne på de fra Indien indførte varer faldt i den betragtede periode.
- (92) Det kunne endvidere fastslås, at EF-erhvervsgrenens manglende mulighed for at opretholde rentabiliteten faldt sammen med den mængdemæssige vækst i den subsidierede indførsel fra Indien. I et prisfølsomt marked havde denne lavprispolitik til følge, at EF-erhvervsgrenen måtte sænke priserne.
- (93) Det konstateredes således, at EF-erhvervsgrenen som følge af prisunderbud på importvarerne fra Indien måtte justere sine priser i nedadgående retning. Denne defensive optræden fra EF-erhvervsgrenens side forklares ved, at den for den pågældende produktion, som er kendetegnet ved høje faste omkostninger, havde stærkt behov for at beskytte produktionsomfanget ved at fastholde sin markedsandel, idet den ikke kunne løbe risikoen for at se sine enhedsomkostninger stige som følge af tilbagegang i salget.
- (94) Det konkluderedes derfor, at den subsidierede indførsel fra Indien havde en betydelig negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation i den

betragede periode, navnlig hvad angår rentabiliteten.

3. Virkningerne af andre faktorer

- (95) Der blev også foretaget en undersøgelse af andre faktorer end lavprisimporten fra Indien, som kan have foranlediget eller bidraget til EF-erhvervsgrenens vanskelige situation, herunder navnlig følgevirkningerne af indførsel fra andre lande end Indien.

a) Indførsel fra andre tredjelande

- (96) Indførslen fra lande, der ikke er omfattet af denne procedure, steg med 56,4 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden, dvs. stort set i samme takt som stigningen på 54,6 % i forbruget i Fællesskabet. Blandt disse tredjelande var Amerikas Forenede Stater (USA) den største leverandør til EF-markedet med en stigning i markedsandelen på næsten 100 %. En anden stor leverandør til EF-markedet var Folkerepublikken Kina, hvis markedsandel i Fællesskabet faldt med 43 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden. Hvad angår spørgsmålet om priser, var den gennemsnitlige importpris for den pågældende vare ifølge Eurostat, når der ses bort fra varer med oprindelse i Indien, betydeligt højere end priserne på de fra Indien indførte varer; dette udsagn skal dog tages med et vist forbehold, da det antages, at indførslen fra USA indbefatter betydelige mængder af varer i færdige doseringer med en højere værdi.
- (97) Indførsel fra andre lande end Indien anses derfor ikke for at kunne have forårsaget den vanskelige situation, som EF-erhvervsgrenen befinder sig i. Dette førte til den konklusion, at virkningerne af indførslen fra andre tredjelande ikke kan have brudt den årsagssammenhæng, som er etableret mellem den subsidierede indførsel fra Indien og den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

b) Udviklingen i forbruget i Fællesskabet

- (98) Som tidligere anført steg forbruget i Fællesskabet af den pågældende vare med 54,6 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden. Den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, kan derfor ikke tilskrives en tilbagegang i efterspørgslen på EF-markedet.

c) Overskydende kapacitet i EF-erhvervsgrenen

- (99) Nogle interesserede parter gjorde gældende, at EF-erhvervsgrenen havde opbygget overskydende kapacitet for den pågældende vare, og at dette var en af hovedårsagerne til den negative prisudvikling. Det fremgår imidlertid af undersøgelsen, at de klagende producenters forøgelse af produktionskapaciteten absolut ikke var for stor, men faktisk var

lavere end stigningen i forbruget i Fællesskabet. Det skal også påpeges, at EF-erhvervsgrenen må forøge sin kapacitet i et tempo, der vil sætte den i stand til at tilfredsstille den forventede stigning i efterspørgslen i Fællesskabet og på verdensmarkederne. Det er således meget vanskeligt at afhjælpe manglende kapacitet på kort sigt på grund af de meget betydelige anlægsinvesteringer og den lange periode, der er nødvendig for at gøre nye anlæg driftsklar. Hvis der er overskydende kapacitet på verdensmarkedet for de pågældende varer, skyldes det snarere opbygning af ny produktionskapacitet i Indien og Folkerepublikken Kina end i Fællesskabet.

d) *EF-erhvervsgrenens konkurrencedygtighed*

- (100) Der hersker ikke tvivl om, at EF-erhvervsgrenen, som er blandt verdens førende producenter af den pågældende vare, er konkurrencedygtig. Dette er bevist både af resultaterne på eksportmarkederne og af de omkostningsreduktioner og deraf følgende produktivitetsforbedringer, der er realiseret, og som delvis kan tilskrives fo&u-bestræbelserne. Det skal også påpeges, at det er lykkedes EF-erhvervsgrenen at øge produktionen med 30 % med et uændret antal beskæftigede.

Selv om det er vanskeligt at sammenligne produktionsprocesserne som sådan kunne det desuden fastslås, at der ikke kunne konstateres nogen utilfredsstillende effektivitet i henseende til omkostninger pr. ton for den pågældende vare fremstillet i Fællesskabet.

e) *Svingninger i prisen på visse råmaterialer*

- (101) Nogle interesserede parter gjorde gældende, at den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, hovedsagelig skyldes svingninger i prisen på råmaterialet, penicillin G, på verdensmarkedet.
- (102) Der er foretaget en indgående undersøgelse af denne påstand. Det skal først og fremmest påpeges, at selv om penicillin G er et vigtigt råmateriale til fremstilling af de pågældende varer, er det ikke uundværligt, da der findes alternative råmaterialer. I så henseende fremgik det af undersøgelsen, at en af de klagende EF-producenter, som anvender penicillin V i stedet for penicillin G til fremstilling af amoxicillin og ampicillin, ikke, for så vidt angår fastlæggelsen af den forvoldte skade, var i en situation, der var væsensforskellig fra de to øvrige klagende EF-producenters situation, selv om sidstnævnte benytter penicillin G. Desuden understregede de parter, der fremførte denne påstand, at den logiske begrundelse herfor var den, at i en periode med faldende priser på råmaterialer (penicillin G)

led integrerede producenter skade, medens producenter, der købte penicillin G fra eksterne leverandører, var mindre berørt. Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at en af de klagende EF-producenter, der anvender råmateriale i form af penicillin G, ikke var en integreret producent, og han købte dette råmateriale til markedspriser. Da denne producents situation ikke afveg væsentlig fra gennemsnittet for EF-erhvervsgrenen, var det ikke muligt at fastslå, at den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, kunne tilskrives de faldende priser på penicillin G. Det skal endelig anføres, at nedgangen i priserne på penicillin G i vid udstrækning kan tilskrives opbygningen af ny kapacitet i Indien.

- (103) Uden at foregribe yderligere dokumentation vedrørende dette spørgsmål konkluderes det derfor, at eventuelle følgevirkninger af prissvingningerne på verdensmarkedet for råmaterialet, penicillin G, ikke kan have brudt den årsagssammenhæng, som er etableret mellem den subsidierede indførsel fra Indien og den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

4. Konklusion

- (104) I betragtning af ovenstående fastslår Kommissionen, at selv om andre faktorer kan have bidraget til at presse priserne på markedet for den pågældende vare, har den subsidierede indførsel fra Indien særskilt betragtet ikke desto mindre forårsaget væsentlig skade for EF-erhvervsgrenen. Det er således opfattelsen, at uden de fordele, der er forbundet med subsidierne, havde det ved indførsel fra Indien ikke været muligt at underbyde EF-erhvervsgrenens priser, eller sådanne underbud ville i det mindste ikke have nået det konstaterede omfang, og det ville således ikke have været muligt at påføre EF-erhvervsgrenen skade. Denne konklusion bygger på de forskellige faktorer, der er redegjort for i det foregående, navnlig de pågældende mængder og priser, som resulterede i et kraftigt prisfald på EF-markedet for den pågældende vare og især påvirkede EF-erhvervsgrenens priser og rentabilitet.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledende bemærkning

- (105) På grundlag af alle fremlagte bevisligheder vurderede Kommissionen, om der trods konklusionerne om den subsidierede indførsels skadelige virkninger var tvingende grunde, der kunne føre til den konklusion, at det ikke ville være i Fællesskabets

interesse at indføre foranstaltninger i den foreliggende sag. Med henblik herpå og i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, i grundforordningen undersøgte Kommissionen virkningerne af eventuelle foranstaltninger for alle parter omfattet af proceduren og ligeledes følgerne af ikke at træffe foranstaltninger. For at vurdere, om det er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger, blev der sendt spørgeskemaer til brugere og importører af den pågældende vare, til leverandører af råmaterialer og til Gist-Brocades BV.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

- (106) Som påvist i det foregående har den erhvervsgren i Fællesskabet, der fremstiller den pågældende vare, mødt vanskeligheder, der er forbundet med tilstedeværelsen af subsidieret indførsel fra Indien. Det forhold, at de klagende EF-producenter er førende på verdensmarkedet for den pågældende vare og har opvist gode resultater på eksportmarkederne, bør understreges, da dette er et klart tegn på deres konkurrencedygtighed.

- (107) Det er opfattelsen, at hvis der ikke indføres foranstaltninger til at afhjælpe virkningerne af den subsidierede indførsel, vil EF-erhvervsgrenen fortsat blive udsat for prisunderbud med de deraf følgende prisfald, som har ført til forringelsen af dens rentabilitet. Hvis en sådan situation får lov til at vare ved, vil de klagende EF-producenter ikke have noget andet alternativ end at indstille produktionen på visse produktionsanlæg eller måske hele fabriksanlæg, som udelukkende anvendes til fremstilling af de antibiotika, der er omfattet af den foreliggende undersøgelse.

Selv om de klagende EF-producenters overlevelse formentlig ikke vil være bragt i fare, hvis der ikke indføres foranstaltninger, i betragtning af at EF-erhvervsgrenen i de fleste tilfælde også fremstiller andre varer og er en del af store koncerner, er antallet af beskæftigede i ovennævnte fabrikker, som vil være i overhængende fare for at lukke, 1 173, og de er i de fleste tilfælde beliggende i områder i Fællesskabet med få eller ingen andre beskæftigelsesmuligheder.

Det siger sig selv, at sådanne fabrikslukninger, som under alle omstændigheder ikke vil være et resultat af normale konkurrencevilkår, ikke vil være i Fællesskabets interesse.

3. Andre EF-baserede selskabers interesser

- (108) Som nævnt ovenfor blev der sendt et spørgeskema til Gist-Brocades BV, som er førende i verden med hensyn til semisyntetiske antibiotika, med henblik på at fastlægge dette selskabs produktion i Fælles-

skabet og dets indførsel fra tredjelande, og også for at vurdere virkningerne for selskabet af indførelsen af foranstaltninger. Det skal erindres, at selskabet Gist-Brocades BV ikke var part i klagen, og det indgik derfor ikke (og kunne ikke indgå) i definitionen af EF-erhvervsgrenen med henblik på undersøgelsen af spørgsmålet om den forvoldte skade. I sin besvarelse anførte dette selskab, som har reduceret sin produktion af den pågældende vare i Fællesskabet i de senere år, at det fuldt ud støtter indførelsen af udligningsforanstaltninger, hvis det på grundlag af undersøgelsen konkluderes, at det er påkrævet at indføre sådanne foranstaltninger.

4. Importørers/handlendes interesser

- (109) Som også nævnt ovenfor blev der sendt spørgeskemaer til alle kendte importører/handlende af den pågældende vare, men der indgik kun et enkelt relevant svar. På grundlag af de hidtil indhentede oplysninger fremgår det, at importører/handlende i Fællesskabet indkøber den pågældende vare fra mange forskellige leverandører, herunder fra Indien og fra EF-erhvervsgrenen.

Da der ikke er tale om grundlæggende kvalitetsforskelle mellem den fra Indien indførte vare og den i Fællesskabet fremstillede vare, fastslås det, at de pågældende importører/handlende i Fællesskabet ikke vil have vanskeligt ved at indkøbe varen både fra Indien og fra andre leverandører, navnlig eftersom der ikke er nogen forsyningsknaphed på verdensmarkedet.

- (110) Hertil kommer, at da de pågældende importører/handlende blev anmodet om at fremsætte bemærkninger til de virkninger, som indførelsen af udligningsforanstaltninger sandsynligvis kunne få for deres forretningsvirksomhed, påstod ingen af dem, at indførelsen af sådanne foranstaltninger kunne påregnes at berøre dem negativt.

På dette grundlag bør det således foreløbigt konkluderes, at det ikke er sandsynligt, at indførelsen af udligningsforanstaltninger vil have nogen væsentlig indvirkning på importører/handlende i Fællesskabet.

5. Leverandører i tidligere led

- (111) For at vurdere de sandsynlige virkninger af indførelsen af udligningsforanstaltninger for EF-erhvervsgrenens leverandører i tidligere led, blev der sendt spørgeskemaer til alle sådanne kendte leverandører. Der blev sendt i alt seks spørgeskemaer og modtaget tre besvarelser. De tre selskaber, der indgav svar, fremstiller forskellige råmaterialer,

der indgår i de af undersøgelsen omfattede varer, såsom sukkerholdigt saft, salte og mange forskellige kemikalier. Disse varer sælges på EF-markedet til de klagende EF-producenter, men et enkelt selskab udfører også varerne til Indien. Da de pågældende tre selskaber, der besvarede spørgeskemaet, blev anmodet om at fremsætte bemærkninger til de forventede virkninger for deres forretningsvirksomhed af en eventuel indførelse af udligningsforanstaltninger, anførte de, at de forventede, at sådanne foranstaltninger ville virke positivt i form af flere ordrer fra EF-erhvervsgrenen.

Det kan således foreløbigt konkluderes, at indførelsen af udligningsforanstaltninger under ingen omstændigheder vil virke negativt, men kan forventes at få positive virkninger for EF-producenterne af råmaterialer, der indgår i den pågældende vare.

6. Brugere af den pågældende vare

- (112) Der blev også sendt spørgeskemaer til fem kendte brugere i Fællesskabet af de pågældende varer. Tre af disse brugere, som er farmaceutiske virksomheder, der fremstiller færdigvarer, hvori den pågældende vare indgår, indgav relevante besvarelser. Det fremgår af disse besvarelser, at de pågældende brugere ikke modsætter sig indførelsen af udligningsforanstaltninger mod indførslen fra Indien, omend de erkender, at indførelsen af foranstaltninger kan give anledning til prisforhøjelser på deres råmaterialer. Én af brugerne syntes endog at hilse indførelsen af udligningsforanstaltninger velkommen, da dette selskab havde problemer med at sælge sine varer på grund af konkurrencen fra varer, hvori der indgik subsidieret lavprisimport.
- (113) I betragtning af ovenstående fastslår Kommissionen, at virkningerne af eventuelle foranstaltninger vil være ubetydelige for brugerne af den pågældende vare.

7. Konklusion

- (114) På grundlag af undersøgelsen af de forskellige involverede parter interesser og alle ovennævnte aspekter fastslår Kommissionen foreløbigt, at der ikke er nogen tvingende grunde til ikke at træffe foranstaltninger mod den pågældende indførsel ved at genskabe en situation med redelig konkurrence på markedet og ved at hindre, at der påføres EF-erhvervsgrenen yderligere skade.

H. FORESLÅEDE FORANSTALTNINGER

- (115) Med henblik på at fastlægge niveauet for den midlertidige told blev der taget hensyn til omfanget af de konstaterede subsidier og størrelsen af den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

1. Skadestærskel

- (116) Eftersom der hovedsagelig er forvoldt skade i form af faldende priser og fortjeneste, ansås det for muligt at afhjælpe denne skade ved at fastsætte et ikke-skadevoldende prisniveau, dvs. det prisniveau, der ville være gældende, hvis der ikke var tale om subsidieret indførsel fra Indien. Under de omstændigheder, der kendetegner den foreliggende sag, kan det antages, at et sådant ikke-skadevoldende prisniveau vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at opnå dækning for sine omkostninger og opnå en rimelig fortjeneste.

Det var i den forbindelse opfattelsen, at det prisniveau, der vil være tilstrækkeligt til at afhjælpe skaden, bør fastsættes på grundlag af de klagende EF-producenters vejede produktionsomkostninger med tillæg af en fortjeneste på 15 % af omsætningen. Denne fortjenstmargen ansås for at være et passende minimum for at gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at investere i forskning og således fastholde konkurrencedygtigheden og på lang sigt sikre erhvervsgrenens overlevelse. Uden skadevoldende subsidier skulle det med rimelighed kunne forventes, at EF-erhvervsgrenen vil kunne opnå et sådant afkast.

Denne skadestærskel sammenlignedes derefter med den vejede gennemsnitlige cif-importpris, som var indberettet af de pågældende eksportører.

2. De midlertidige foranstaltningers form og omfang

- (117) For fire selskabers vedkommende er de således fastlagte skadestærskler højere end subsidiemargenerne, og for disse selskaber indføres der derfor told svarende til sidstnævnte. For to andre selskaber, for hvilke skadestærsklerne er lavere end subsidiemargenerne, indføres der i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i grundforordningen told svarende til skadestærsklerne. For to selskabers vedkommende var subsidiebeløbet minimalt, dvs. under 3 %, jf. artikel 14, stk. 5, litra b), i grundforordningen, og et tredje selskab modtog ingen subsidier. For disse tre sidstnævnte selskaber fastsættes der en told på 0 %.
- (118) Hvad angår foranstaltningernes form blev der taget særligt hensyn til, at der navnlig forvoldtes skade som følge af nedgang i de klagende EF-producenters priser, og disse lave prisers negative indvirkning på EF-producenternes rentabilitet. Det konkluderedes derfor foreløbigt, at en værditold vil være det bedst egnede middel til at afhjælpe skaden.
- (119) De samarbejdsvillige indiske eksportører tegnede sig ikke for hovedparten af udførslen til Fællesskabet, og for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje bør resttolden derfor fastsættes til en sats svarende til den gennemsnitlige skadestærskel, der er fastsat for de samarbejdsvillige eksportører, dvs. 14,6 %, som er højere end den højeste individuelle told, der indføres for en samarbejdsvillig eksportør.

I. INTERESSEREDE PARTERS RETTIGHEDER

- (120) Af hensyn til en rimelig forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Det skal endvidere anføres, at alle undersøgelsesresultater med henblik på denne forordning er foreløbige og eventuelt skal tages op til yderligere undersøgelse med henblik på indførelse af en endelig told, som Kommissionen måtte foreslå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:*Artikel 1*

1. Der indføres en midlertidig udligningstold på indførslen af amoxicillin trihydrat, ampicillin trihydrat og cefalexin, i løs vægt, henhørende under henholdsvis KN-kode ex 2941 10 10 (Taric-kode: 2941 10 10*10), ex 2941 10 20 (Taric-kode: 2941 10 20*10) og ex 2941 90 00 (Taric-kode: 2941 90 00*30) og med oprindelse i Indien.

2. Tolden, som beregnes af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for de pågældende varer, der fremstilles af nedenstående selskaber, fastsættes til:

- 9,6 % for Biochem Synergy Ltd, Indore (Taric-tillægskode: 8219)
- 9,6 % for Harshita Ltd, New Delhi (Taric-tillægskode: 8219)
- 8,8 % for Kopran Ltd, Mumbai (Taric-tillægskode: 8220)
- 6,6 % for Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi (Taric-tillægskode: 8221)

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juni 1998.

- 4,6% for Lupin Laboratories Ltd, Mumbai (Taric-tillægskode: 8222)
- 12 % for Orchid Chemicals & Pharmaceuticals Ltd, Chennai (Taric-tillægskode: 8224)
- 0 % for Torrent Pharmaceuticals Ltd, Ahmedabad (Taric-tillægskode: 8225)
- 0 % for Vitara Chemicals Ltd, Mumbai (Taric-tillægskode: 8225)
- 0 % for Gujarat Lyka Organics Ltd, Mumbai (Taric-tillægskode: 8225)
- 14,6 % for andre selskaber (Taric-tillægskode: 8900).

3. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

4. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af de varer, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Parterne kan inden for en frist på femten dage fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen, jf. dog artikel 30 i forordning (EF) nr. 2026/97.

Parterne kan i medfør af artikel 31, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2026/97 inden for en frist på en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til anvendelsen heraf.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1205/98

af 10. juni 1998

om fastsættelse af acontobeløbet på omkostningerne ved afsætning af visse destillater til 1999

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87
af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for
vin⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2087/97⁽²⁾,
særlig artikel 37, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

For så vidt angår alkohol fra de i artikel 35 og 36 i
forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillationer
dækker Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for
Landbruget (EUGFL) kun omkostningerne ved deres
afsætning; acontobeløbet på omkostningerne ved afsæt-
ning af disse produkter bør derfor fastsættes under
hensyntagen til den tilsvarende nedskrivning for alkohol,
der stammer fra den i artikel 39 nævnte forordning
omhandlede destillation —

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Acontobeløbet på omkostningerne ved afsætning af
destillater som fastsat i artikel 35 og 36 i forordning
(EØF) nr. 822/87 bestemmes ved anvendelse af en koeffi-
cient på den månedlige værdi af de opkøb, der er fore-
taget af interventionsorganerne.

Denne koefficient fastsættes til 0,70 for regnskabsåret
1999.

Artikel 2

De således beregnede udgiftsbeløb meddeles til
Kommissionen i forbindelse med de meddelelser, der
udarbejdes i henhold til Kommissionens forordning (EF)
nr. 296/96⁽³⁾.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. oktober 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.⁽²⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 1.⁽³⁾ EFT L 39 af 17. 2. 1996, s. 5.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1206/98

af 10. juni 1998

om fastsættelse af de værdiforringelsesprocenter, der skal benyttes ved interventionsopkøb af landbrugsprodukter for regnskabsåret 1999

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1883/78
af 2. august 1978 om de almindelige regler for finansie-
ring af interventioner gennem Den Europæiske Udvik-
lings- og Garantifond for Landbruget, Garantisekti-
onen ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1259/96 ⁽²⁾,
særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1883/78 skal den
systematiske nedskrivning af værdien af de til offentlig
intervention opkøbte landbrugsprodukter foretages på
opkøbstidspunktet. Kommissionen fastsætter derfor inden
begyndelsen af hvert regnskabsår værdiforringelsespro-
centen for hvert af de omhandlede produkter. Denne
procent svarer højst til forskellen mellem opkøbsprisen
og den forventede salgspris for hvert produkt;

i medfør af artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1883/
78 kan Kommissionen begrænse nedskrivningen på
opkøbstidspunktet til en del af denne værdiforringelses-
procent, som ikke kan udgøre mindre end 70 %; også for
regnskabsåret 1999 findes det hensigtsmæssigt at fastsætte
koefficienter, som interventionsorganerne skal multipli-
cere værdien af de månedlige opkøb af produkter med,
for at beregne nedskrivningsbeløbene;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra EUGFL-Komitéen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For de i bilaget anførte produkter, som efter opkøb til
offentlig intervention indgår på lager eller overtages af
interventionsorganerne i perioden fra den 1. oktober 1998
til den 30. september 1999, foretages der en nedskrivning
af deres værdi, svarende til forskellen mellem opkøbs-
prisen og den forventede salgspris for disse produkter.

Artikel 2

For at fastsætte nedskrivningsbeløbet multiplicerer inter-
ventionsorganerne hver måned værdien af de opkøbte
produkter med de i bilaget anførte koefficienter.

De således beregnede udgiftsbeløb meddeles til
Kommissionen i forbindelse med de meddelelser, der
udarbejdes i henhold til Kommissionens forordning (EF)
nr. 296/96 ⁽³⁾.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. oktober 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 216 af 5. 8. 1978, s. 1.
⁽²⁾ EFT L 163 af 2. 7. 1996, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 39 af 17. 2. 1996, s. 5.

BILAG

Værdiforringelseskoefficienter »k« (artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1883/78), som værdien af de månedlige opkøb skal multipliceres med

Produkt	k
Blød hvede egnet til brødproduktion	0,03
Hård hvede	0,00
Byg	0,10
Rug	0,25
Majs	0,11
Sorghum	0,11
Uafskallet ris	0,20
Olivenolie	0,15
Smør	0,50
Skummetmælkspulver	0,45
Oksekød	0,55
Alkohol, omhandlet i artikel 40, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 ⁽¹⁾	0,70

⁽¹⁾ EFT L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1207/98

af 10. juni 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 2191/81 om støtte til smør, som købes af institutioner eller samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1587/96 ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2191/81 ⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 2196/95 ⁽⁴⁾, fastsætter en
støtte til smør, som købes af institutioner eller samfund,
der ikke arbejder med gevinst for øje; under hensyntagen
til den nuværende situation på markedet for smør og

størrelsen af salget i henhold til denne forordning viser
det sig nødvendigt at nedsætte støttebeløbet;

Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har
ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte
frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 2, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr.
2191/81 ændres beløbet »139 ECU« til »105 ECU«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 213 af 1. 8. 1981, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT L 221 af 19. 9. 1995, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1208/98

af 10. juni 1998

om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
936/97 af 27. maj 1997 om åbning og forvaltning af
toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet
eller frosset, og for frosset bøffelkød ⁽¹⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 260/98 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 936/97 fastsætter
betingelserne for licensansøgninger og udstedelse af
importlicenser for kød som omhandlet i samme forord-
nings artikel 2, litra f);

i artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97 fastsættes
det, at der i perioden 1. juli 1997 til 30. juni 1998 kan
importeres 11 500 tons fersk, kølet eller frosset oksekød af

høj kvalitet med oprindelse i og fra USA og Canada på
særlige betingelser;

det skal bemærkes, at de licenser, der er fastsat ved denne
forordning, dog kun kan anvendes i hele deres gyldig-
hedsperiode med forbehold af de bestående ordninger på
veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mængder, som der er søgt om gennem importlicens-
ansøgninger indgivet i perioden 1. til 5. juni 1998 vedrø-
rende fersk, kølet og frosset oksekød af høj kvalitet som
omhandlet i artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97,
imødekommes fuldstændigt.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 137 af 28. 5. 1997, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 25 af 31. 1. 1998, s. 42.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1209/98

af 10. juni 1998

om salg til forud fastsatte priser til de væbnede styrker af oksekød, som Det Forenede Kongerige ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2634/97⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Anvendelsen af interventionsforanstaltninger i oksekødssektoren har medført, at der er opstået lagre; for at undgå en alt for langvarig oplagring bør en del af disse lagre sælges;

i Det Forenede Kongerige er flytningen af interventionsoksekød undergivet visse restriktioner som fastsat i Rådets beslutning 98/256/EF⁽³⁾; der bør derfor findes passende afsætningsmuligheder i denne medlemsstat; de væbnede styrker og det tilknyttede personel er en sådan afsætningsmulighed;

salg til de væbnede styrker bør finde sted efter reglerne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95⁽⁵⁾, særlig afsnit I og III, og forordning (EØF) nr. 3002/92⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 770/96⁽⁷⁾, særlig afsnit II, med visse undtagelser på grund af de pågældende produkters særlige anvendelsesformål;

for at sikre, at lagrene forvaltes økonomisk, bør interventionsorganet i første række sælge det kød, der har været oplagret længst;

der bør fastsættes bestemmelser, som dækker den situation, hvor produkterne opkøbes af en befuldmægtiget, der handler på modtagernes vegne;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Uden at dette berører Rådets beslutning 98/256/EF kan Det Forenede Kongeriges interventionsorgan bemyndiges til at sælge lagre af udbenet oksekød, som det ligger inde med, til Det Forenede Kongeriges væbnede styrker til anvendelse af Det Forenede Kongeriges væbnede styrker og tilknyttede personel.

2. Bilag I indeholder nærmere oplysninger om produkter og salgspriser.

3. I denne forordning forstås ved »tilknyttet personel« civilt ansatte ved Det Forenede Kongeriges væbnede styrker og de personer, der besøger militære anlæg.

4. Salget finder sted i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2173/79, særlig afsnit I og III, og denne forordning.

5. For hvert af de i bilag I nævnte produkter sælger interventionsorganet først det kød, der har været oplagret længst.

6. Uanset artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 2173/79 skal det eller de lagre, hvor de ønskede produkter er oplagret, ikke angives i ansøgningerne.

Artikel 2

1. De i artikel 1 nævnte købere kan skriftligt instruere en repræsentant om på deres vegne at modtage de produkter, som de køber. I så fald fremlægger den befuldmægtigede ansøgningen fra den køber, som han repræsenterer, sammen med ovennævnte skriftlige instruks.

2. Ovennævnte købere og befuldmægtigede fører et regnskab, som skal holdes ajour, på grundlag af hvilket produkternes levering til et militært anlæg kan fastslås, især med henblik på at sikre, at de købte mængder svarer til de leverede mængder.

Artikel 3

1. Kartonerne med oksekød, som udlagres i henhold til denne forordning, skal være tydeligt mærket med uudsletteligt skrift som følger:

»Intervention beef sold to the armed forces«.

2. Myndighederne kan efter anmodning herom fra køberen tillade en indledende forarbejdning og omemballering af oksekødet i et ikke-militært anlæg, hvis det relevante arbejde finder sted under passende tilsyn.

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 356 af 31. 12. 1997, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 113 af 15. 4. 1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT L 251 af 5. 10. 1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 248 af 14. 10. 1995, s. 39.

⁽⁶⁾ EFT L 301 af 17. 10. 1992, s. 17.

⁽⁷⁾ EFT L 104 af 27. 4. 1996, s. 13.

I sådanne tilfælde skal de ompakkede kartoner mærkes som fastsat i stk. 1.

Artikel 4

1. Den i artikel 15, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2173/79 nævnte sikkerhed fastsættes til 12 ECU pr. 100 kg.

2. Ud over kravene i artikel 15, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2173/79 udgør leveringen af oksekødet til et militært anlæg også et primært krav.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

*ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I*

Estado miembro	Productos (*)	Cantidad aproximada (toneladas)	Precio de venta expresado en ecus por tonelada
Medlemsstat	Produkter (*)	Tilnærmet mængde (tons)	Salgspriser i ECU/ton
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (*)	Ungefähre Mengen (Tonnen)	Verkaufspreise, ausgedrückt in ECU/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα (*)	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)	Τιμές πώλησης εκφραζόμενες σε Ecu ανά τόνο
Member State	Products (*)	Approximate quantity (tonnes)	Selling prices expressed in ecus per tonne
État membre	Produits (*)	Quantité approximative (tonnes)	Prix de vente exprimés en écus par tonne
Stato membro	Prodotti (*)	Quantità approssimativa (tonnellate)	Prezzi di vendita espressi in ecu per tonnellata
Lidstaat	Producten (*)	Hoeveelheid bij benadering (ton)	Verkoopprijzen uitgedrukt in ECU per ton
Estado-membro	Produtos (*)	Quantidade aproximada (toneladas)	Preço de venda expresso em ecus por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet (*)	Arvioitu määrä (tonneina)	Myyntihinta ecuina tonnilta
Medlemsstat	Produkter (*)	Ungefärlig kvantitet (ton)	Försäljningspris i ecu per ton

Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött

UNITED KINGDOM	— Intervention thick flank (INT 12)	95	2 750
	— Intervention topside (INT 13)	265	2 950
	— Intervention silverside (INT 14)	90	2 650
	— Intervention fillet (INT 15)	80	6 600
	— Intervention rump (INT 16)	380	3 250
	— Intervention striploin (INT 17)	270	4 200
	— Intervention forerib (INT 19)	20	1 850

(*) Véanse los anexos V y VII del Reglamento (CEE) n° 2456/93 (DO L 225 de 4. 9. 1993, p. 4), cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) n° 2602/97 (DO L 351 de 23. 12. 1997, p. 20).

(*) Se bilag V og VII til forordning (EØF) nr. 2456/93 (EFT L 225 af 4. 9. 1993, s. 4), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2602/97 (EFT L 351 af 23. 12. 1997, s. 20).

(*) Vgl. Anhänge V und VII der Verordnung (EWG) Nr. 2456/93 (ABl. L 225 vom 4. 9. 1993, S. 4), zuletzt geändert durch die Verordnung (EG) Nr. 2602/97 (ABl. L 351 vom 23. 12. 1997, S. 20).

(*) Βλέπε παραρτήματα V και VII του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2456/93 (ΕΕ L 225 της 4. 9. 1993, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2602/97 (ΕΕ L 351 της 23. 12. 1997, σ. 20).

(*) See Annexes V and VII to Regulation (EEC) No 2456/93 (OJ L 225, 4.9.1993, p. 4), as last amended by Regulation (EC) No 2602/97 (OJ L 351, 23.12.1997, p. 20).

(*) Voir annexes V et VII du règlement (CEE) n° 2456/93 (JO L 225 du 4. 9. 1993, p. 4). Règlement modifié en dernier lieu par le règlement (CE) n° 2602/97 (JO L 351 du 23. 12. 1997, p. 20).

(*) Cfr. allegati V e VII del regolamento (CEE) n. 2456/93 (GU L 225 del 4. 9. 1993, pag. 4), modificato da ultimo dal regolamento (CE) n. 2602/97 (GU L 351 del 23. 12. 1997, pag. 20).

(*) Zie de bijlagen V en VII van Verordening (EEG) nr. 2456/93 (PB L 225 van 4. 9. 1993, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2602/97 (PB L 351 van 23. 12. 1997, blz. 20).

(*) Ver anexos V e VII do Regulamento (CEE) n° 2456/93 (JO L 225 de 4. 9. 1993, p. 4). Regulamento com a última redacção que lhe foi dada pelo Regulamento (CE) n° 2602/97 (JO L 351 de 23. 12. 1997, p. 20).

(*) Katso asetuksen (ETY) N:o 2456/93 (EYVL L 225, 4. 9. 1993, s. 4), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2602/97 (EYVL L 351, 23.12.1997, s. 20), liitteitä V ja VII.

(*) Se bilagorna V och VII i förordning (EEG) nr 2456/93 (EGT L 225, 4.9.1993, s. 4), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2602/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 20).

*ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II —
ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II*

**Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser —
Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses
of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli
organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de
intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser**

UNITED KINGDOM

Intervention Board Executive Agency
Kings House
33 Kings Road
Reading RG1 3BU
Berkshire
Tel. (01189) 58 36 26
Fax (01189) 56 67 50

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1210/98

af 10. juni 1998

om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er

fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/97 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1152/98 ⁽⁶⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24. 6. 1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 85 af 20. 3. 1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 173 af 1. 7. 1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 49.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. juni 1998 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, råsuiker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(ECU)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	17,31	7,65
1701 11 90 ⁽¹⁾	17,31	13,83
1701 12 10 ⁽¹⁾	17,31	7,46
1701 12 90 ⁽¹⁾	17,31	13,31
1701 91 00 ⁽²⁾	22,59	14,59
1701 99 10 ⁽²⁾	22,59	9,42
1701 99 90 ⁽²⁾	22,59	9,42
1702 90 99 ⁽³⁾	0,23	0,41

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10. 4. 1968, s. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21. 4. 1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 98/26/EF

af 19. maj 1998

om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Mone-
tære Institut ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189
B ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lamfalussy-rapporten fra 1990 til G 10-landenes centralbankchefer påviste den betydelige risiko, der er forbundet med betalingssystemer, som opererer på grundlag af flere retlige typer betalingsnetting, navnlig multilateral betalingsnetting; det er af altafgørende betydning at få mindsket de retlige risici, der er forbundet med deltagelse i realtidsbruttosystemer i betragtning af den stadig større udbredelse af sådanne systemer;
- (2) det er tillige af største vigtighed at få mindsket risikoen ved at deltage i værdipapirafviklingssystemer, navnlig når der er en tæt forbindelse mellem sådanne systemer og betalingssystemer;
- (3) dette direktiv skal medvirke til at få arrangementer for grænseoverskridende betalinger og værdipapirafvikling i Fællesskabet til at fungere problemfrit og omkostningseffektivt, hvorved den frie bevægelighed for kapital i det indre marked styrkes; dette direktiv bygger således videre på de fremskridt, der er gjort hen imod den fulde gennemførelse af det indre marked, særlig hen imod den frie udveksling af tjenesteydelser og liberaliseringen af kapitalbevægelserne, med henblik på virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union;
- (4) medlemsstaternes love bør tage sigte på at minimere den forstyrrelse af et system, som en insolvensbehandling mod en af systemets deltagere fører sig;
- (5) et forslag til direktiv om sanering og likvidation af kreditinstitutter, som blev forelagt i 1985 og ændret den 8. februar 1988, er stadig ikke vedtaget af Rådet; den konvention om konkurs, som medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, udarbejdede den 23. november 1995, udelukker udtrykkeligt forsikringselskaber, kreditinstitutter og investeringsselskaber;
- (6) dette direktiv skal dække såvel indenlandske som grænseoverskridende betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer; det skal gælde for fællesskabssystemer og for sikkerhed, som stilles af deltagerne, det være sig fællesskabsdeltagere eller tredjelandsdeltagere, i forbindelse med deltagelse i sådanne systemer;
- (7) medlemsstaterne kan anvende dette direktivs bestemmelser på indenlandske institutter, der deltager direkte i tredjelandssystemer, og på sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i sådanne systemer;
- (8) medlemsstaterne bør kunne betegne et system, hvis primære virksomhed består i afvikling af værdipapirhandler, som et system, der er omfattet af dette direktiv, selv om det pågældende system i begrænset omfang også afvikler handler med råvarebaserede afledte instrumenter;
- (9) en mindskelse af den systembetingede risiko forudsætter især, at afregningen er endelig, og at der kan ske fyldestgørelse i stillet sikkerhed; ved sikkerhed skal forstås alle midler, som en deltager stiller til rådighed for de andre deltagere i betalingssystemet og/eller værdipapirafviklingssystemet, til sikring af rettigheder og forpligtelser i forbindelse med det pågældende system, herunder genkøbsaftaler, lovbestemt tilbageholdsret og fiduciariske overdragelser; bestemmelser i national lovgivning om, hvilken form for sikkerhed der kan anvendes, bør ikke berøres af dette direktivs definition af sikkerhed;

⁽¹⁾ EFT C 207 af 18. 7. 1996, s. 13, og EFT C 259 af 26. 8. 1997, s. 6.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 21. november 1996.

⁽³⁾ EFT C 56 af 24. 2. 1997, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 9. april 1997 (EFT C 132 af 28. 4. 1997, s. 74), Rådets fælles holdning af 13. oktober 1997 (EFT C 375 af 10. 12. 1997, s. 34) og Europa-Parlamentets afgørelse af 29. januar 1998 (EFT C 56 af 23. 2. 1998). Rådets afgørelse af 27. april 1998.

- (10) ved at omfatte sikkerhed, der stilles i forbindelse med transaktioner foretaget af medlemsstaternes centralbanker i deres egenskab af centralbank, herunder pengepolitiske transaktioner, støtter dette direktiv Det Europæiske Monetære Institut i dets opgave med at effektivisere grænseoverskridende betalinger med henblik på forberedelsen af tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, og det bidrager dermed til at skabe de nødvendige retlige rammer for den fremtidige europæiske centralbanks virke;
- (11) overførselsordrer og netting af sådanne ordrer bør have retsvirkning i alle medlemsstats retssystemer og være bindende for tredjeparter;
- (12) regler om, at netting er endelig, bør ikke være til hinder for, at systemer, før netting finder sted, kontrollerer, om de ordrer, der er indgået i systemet, er i overensstemmelse med systemets regler og giver systemet mulighed for at afregne;
- (13) ingen bestemmelser i dette direktiv bør være til hinder for, at en deltager eller en tredjepart i forbindelse med en overførselsordre, som er indgået i et system, kan påberåbe sig en lovhjemlet ret til eller et lovhjemlet krav på omstødelse eller tilbagelevering i tilknytning til den underliggende transaktion, f.eks. i tilfælde af svig eller en teknisk fejl, så længe dette ikke medfører tilbageføring af netting eller tilbagekaldelse af overførselsordren i systemet;
- (14) det bør sikres, at overførselsordrer ikke kan tilbagekaldes efter et bestemt tidspunkt, der er fastsat i systemets regler;
- (15) en medlemsstat bør straks underrette de øvrige medlemsstater om indledning af insolvensbehandling mod en deltager i et system;
- (16) insolvensbehandling bør ikke have tilbagevirkende kraft for et systems deltagers rettigheder og forpligtelser;
- (17) sigtet med dette direktiv er endvidere at afgøre, hvilken insolvenslovgivning der i tilfælde af insolvensbehandling mod en deltager i et system skal anvendes på denne deltagers rettigheder og forpligtelser i forbindelse med deltagelsen i et system;
- (18) den stillede sikkerhed bør beskyttes mod virkningerne af den insolvenslovgivning, der finder anvendelse på den insolvente deltager;
- (19) artikel 9, stk. 2, finder kun anvendelse på et register, en konto eller en værdipapircentral, hvoraf det klart fremgår, at der foreligger ejendomsret til de pågældende værdipapirer eller ret til at få dem udleveret eller overdraget;
- (20) artikel 9, stk. 2, skal sikre, at hvis en deltager, medlemsstaternes centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank har en gyldig, reel sikkerhed som fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor registeret, kontoen eller værdipapircentralen er beliggende, afgøres spørgsmålet om, hvorvidt denne sikkerhed er gyldig, og hvorvidt systemet (og den systemansvarlige) og en hvilken som helst anden person, der direkte eller indirekte gør sine krav gældende gennem systemet, kan kræve fyldestgørelse deri, udelukkende efter denne medlemsstats lovgivning;
- (21) artikel 9, stk. 2, må ikke berøre anvendelsen og virkningen af den lovgivning i en medlemsstat, i henhold til hvilken værdipapirerne er udstedt, eller lovgivningen i den medlemsstat, hvor værdipapirerne ellers opbevares (herunder uden begrænsninger lovgivningen om udstedelse af, ejendomsret til eller overdragelse af sådanne værdipapirer eller rettigheder dertil), og må ikke forstås sådan, at der direkte vil kunne kræves fyldestgørelse i enhver sådan sikkerhed, eller at enhver sådan sikkerhed vil kunne anerkendes i en medlemsstat, medmindre det er i overensstemmelse med lovgivningen i den pågældende medlemsstat;
- (22) medlemsstaterne bør bestræbe sig på at etablere hensigtsmæssige forbindelser mellem alle værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af dette direktiv, med henblik på størst mulig gennemsigtighed og retssikkerhed i forbindelse med værdipapirtransaktioner;
- (23) ovennævnte mål nås bedst ved at vedtage dette direktiv, som ikke går videre, end det er nødvendigt i dette øjemed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFDELING I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Bestemmelserne i dette direktiv gælder for:

- a) systemer som defineret i artikel 2, litra a), der er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, og som opererer i en hvilken som helst valuta, i ecu eller i forskellige valutaer, som det pågældende system omregner indbyrdes

b) deltagere i et sådant system

c) sikkerhed, der stilles i forbindelse med:

- deltagelse i et sådant system, eller
- transaktioner foretaget af medlemsstaternes centralbanker i deres egenskab af centralbank.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) »system«: et formelt arrangement

- mellem tre eller flere deltagere, hvortil ikke medregnes et eventuelt afregningsfirma, en eventuel central medkontrahent, et eventuelt clearinginstitut eller en eventuel indirekte deltager, med fælles regler og standardiserede ordninger for udførelse af overførselsordrer mellem deltagere
- som er underlagt lovgivningen i en medlemsstat valgt af deltagerne, idet deltagerne dog kun kan vælge lovgivningen i en medlemsstat, hvor mindst en af dem har sit hovedkontor, og
- som, med forbehold af andre, strengere generelle vilkår, der måtte være fastsat i den nationale lovgivning, er betegnet som et system og anmeldt til Kommissionen af den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, efter at den pågældende medlemsstat har sikret sig, at systemets regler er fyldestgørende.

På de i første afsnit anførte vilkår kan en medlemsstat, når den finder, at den systembetingede risiko berettiger dertil, betegne som et system et formelt arrangement, hvis virksomhed består i at udføre overførselsordrer som defineret i litra i), andet led, og som i begrænset omfang udfører ordrer, der vedrører andre finansielle instrumenter.

En medlemsstat kan også i konkrete tilfælde, når den finder, at den systembetingede risiko berettiger dertil, betegne som et system et formelt arrangement mellem to deltagere, hvortil ikke medregnes et eventuelt afregningsfirma, en eventuel central medkontrahent, et eventuelt clearinginstitut eller en eventuel indirekte deltager

b) »institut«:

- et kreditinstitut som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF⁽¹⁾, herunder de institutter, der er opført på listen i nævnte direktivs artikel 2, stk. 2

— et investeringsselskab som defineret i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF⁽²⁾, bortset fra de institutter, der er opført på listen i nævnte direktivs artikel 2, stk. 2, litra a) - k)

— offentlige myndigheder og offentligt garanterede foretagender, eller

— ethvert foretagende, der har sit hovedkontor uden for Fællesskabet, og som varetager samme opgaver som EF-kreditinstitutter eller EF-investeringsselskaber som defineret i første og andet led,

når disse deltager i et system og har ansvar for at indfri de finansielle forpligtelser, der følger af overførselsordrer inden for det pågældende system.

Hvis et system er underlagt tilsyn i overensstemmelse med national lovgivning og kun udfører overførselsordrer som defineret i litra i), andet led, samt betalinger, der følger af sådanne ordre, kan en medlemsstat bestemme, at foretagender, der deltager i et sådant system og har ansvar for at indfri de finansielle forpligtelser, der følger af overførselsordrer inden for systemet, kan betragtes som institutter, hvis mindst tre deltagere i det pågældende system hører ind under de i første afsnit nævnte kategorier, og hvis den systembetingede risiko berettiger dertil

c) »central medkontrahent«: en enhed, der er mellemlid mellem institutterne i et system, og som handler som disse institutters enemedkontrahent med hensyn til deres overførselsordrer

d) »afregningsfirma«: en enhed, som stiller afregningskonti til rådighed for institutter og/eller en central medkontrahent, der deltager i systemer til anvendelse ved afregning af overførselsordrer inden for sådanne systemer, og som eventuelt yder kredit til disse institutter og/eller centrale medkontrahenter i afregningsøjemed

e) »clearinginstitut«: en enhed, der er ansvarlig for beregningen af institutters, en eventuel central medkontrahents og/eller et eventuelt afregningsfirmas nettoposition

f) »deltager«: et institut, en central medkontrahent, et afregningsfirma eller et clearinginstitut.

Systemets regler kan fastsætte, at samme deltager kan handle som central medkontrahent, afregningsfirma eller clearinginstitut eller kan udføre en del af eller alle disse opgaver.

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT L 322 af 17. 12. 1977, s. 30). Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/13/EF (EFT L 66 af 16. 3. 1996, s. 15).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (EFT L 141 af 11. 6. 1993, s. 27). Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/9/EF (EFT L 84 af 26. 3. 1997, s. 22).

En medlemsstat kan beslutte, at en indirekte deltager ved anvendelsen af dette direktiv kan betragtes som deltager, hvis den systembetingede risiko berettiger dertil, forudsat at den indirekte deltager er kendt af systemet

centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank.

g) »indirekte deltager«: et kreditinstitut som defineret i litra b), første led, som har indgået en aftale med et institut, der deltager i et system, der udfører overførselsordrer som defineret i litra i), første led, hvorved kreditinstituttet bliver i stand til at sende overførselsordrer gennem systemet

AFDELING II

NETTING OG OVERFØRSELSORDRER

h) »værdipapirer«: alle de instrumenter, der er nævnt i del B i bilaget til direktiv 93/22/EØF

Artikel 3

i) »overførselsordre«:

— en instruks fra en deltager om at stille et pengebeløb til rådighed for en modtager ved en postering på et kreditinstituts, en centralbanks eller et afregningsfirmas konto, eller en instruks, som indebærer overtagelse eller indfrielse af en betalingsforpligtelse som defineret i systemets regler, eller

— en instruks fra en deltager om at overføre ejendomsretten eller andre rettigheder til et eller flere værdipapirer ved notering i et register eller på anden vis

1. Overførselsordrer og netting har retsvirkning og er bindende for tredjeparter, selv i tilfælde af insolvensbehandling mod en deltager, såfremt overførselsordrerne var indgået i et system inden tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning, jf. artikel 6, stk. 1.

Hvis overførselsordrer undtagelsesvis indgår i et system efter tidspunktet for indledningen af insolvensbehandlingen og udføres på dagen for indledningen af denne behandling, kan de kun gøres retligt gældende over for og er kun retligt bindende for tredjeparter, hvis afregningsfirmaet, den centrale medkontrahent eller clearinginstituttet efter afregningstidspunktet kan bevise, at de var uvidende om og ikke burde have været vidende om indledningen af insolvensbehandlingen.

j) »insolvensbehandling«: kollektive foranstaltninger i henhold til en medlemsstats eller et tredjelands lovgivning med henblik på likvidation eller sanering af deltageren, når sådanne foranstaltninger indebærer standsning eller begrænsning af overførsler eller betalinger

2. Ingen lov, forskrift, regel eller praksis med hensyn til omstødelse af kontrakter og transaktioner, som er indgået inden tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning, jf. artikel 6, stk. 1, må medføre tilbageføring af netting.

k) »netting«: omregning til én nettofordring eller én nettoforpligtelse af fordringer og forpligtelser, der følger af overførselsordrer, som en eller flere deltagere udsteder til eller modtager fra en eller flere andre deltagere, med det resultat, at der kun kan gøres en nettofordring eller en nettoforpligtelse gældende

3. Tidspunktet for, hvornår en overførselsordre er indgået i et system, fastsættes i det pågældende systems regler. Hvis den nationale lovgivning, som systemet er underlagt, indeholder bestemmelser om, hvornår en overførselsordre er indgået, skal det pågældende systems regler være i overensstemmelse med sådanne bestemmelser.

l) »afregningskonto«: en konto i en centralbank, hos et afregningsfirma eller en central medkontrahent, der anvendes til anbringelse af midler og værdipapirer samt til afregning af transaktioner mellem deltagerne i et system

Artikel 4

m) »sikkerhed«: alle realiserbare aktiver, der som pant (herunder penge som pant) eller som led i en genkøbsaftale eller lignende aftale eller på anden måde stilles som sikkerhed for rettigheder og forpligtelser, der kan opstå i forbindelse med et system, eller som stilles som sikkerhed for medlemsstaternes

Medlemsstaterne kan fastsætte, at indledning af insolvensbehandling mod en deltager ikke må være til hinder for, at midler eller værdipapirer, der er disponible på den pågældende deltagers afregningskonto, anvendes til at indfri deltagerens forpligtelser inden for systemet på dagen for insolvensbehandlingens indledning. Medlemsstaterne kan endvidere fastsætte, at en kreditfacilitet, der er bevilget en sådan deltager i forbindelse med deltagelse i systemet, anvendes til at indfri vedkommendes forpligtelser inden for systemet mod fyldestgørelse i en disponibel, reel sikkerhed.

Artikel 5

En overførselsordre kan ikke tilbagekaldes af en deltager i et system og heller ikke af en tredjepart efter et bestemt tidspunkt, der er fastsat i systemets regler.

AFDELING III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE INSOLVENSBEHANDLING*Artikel 6*

1. Ved anvendelsen af dette direktiv er tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning det tidspunkt, hvor den kompetente retslige eller administrative myndighed træffer afgørelse herom.

2. Når der er truffet en afgørelse efter stk. 1, meddeler den kompetente retslige eller administrative myndighed straks denne afgørelse til den myndighed, som medlemsstaten har gjort ansvarlig.

3. Den i stk. 2 omhandlede medlemsstat underretter straks de øvrige medlemsstater.

Artikel 7

Insolvensbehandling har ikke tilbagevirkende kraft for de rettigheder og forpligtelser for en deltager, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i et system forud for tidspunktet for en sådan behandlings indledning, jf. artikel 6, stk. 1.

Artikel 8

Hvis der indledes insolvensbehandling mod en deltager i et system, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt.

AFDELING IV

BESKYTTELSE AF SIKKERHEDSHAVERENS RETTIGHEDER MOD VIRKNINGERNE AF SIKKERHEDSSTILLERENS INSOLVENS*Artikel 9*

1. Den ret til fyldestgørelse i stillet sikkerhed, som tilkommer:

- en deltager, der har fået sikkerheden stillet i forbindelse med et system, og
- medlemsstaternes centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank,

berøres ikke af insolvensbehandling mod den sikkerhedsstillende deltager eller den sikkerhedsstillende medkontrahent for medlemsstaternes centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank. Den stillede sikkerhed kan realiseres med henblik på fyldestgørelse af sådanne rettigheder.

2. Hvis værdipapirer (herunder rettigheder til værdipapirer) stilles som sikkerhed for deltagere og/eller medlemsstaternes centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank, jf. stk. 1, og disses rettigheder med hensyn til de pågældende værdipapirer (eller rettigheder, der tilkommer en forvalter (nominee), mandatar eller tredjemand, der handler på deres vegne) som fastsat i loven er noteret i et register, på en konto eller i en værdipapircentral i en medlemsstat, afgøres sådanne enheders rettigheder som sikkerhedshavere med hensyn til de pågældende værdipapirer efter denne medlemsstats lovgivning.

AFDELING V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 10*

Medlemsstaterne angiver, hvilke systemer der skal omfattes af dette direktiv, og anmelder disse til Kommissionen, idet de også meddeler Kommissionen, hvilken myndighed de har gjort ansvarlig, jf. artikel 6, stk. 2.

Systemet skal over for den medlemsstat, hvis lovgivning det er underlagt, angive, hvem deltagerne i systemet er, herunder eventuelle indirekte deltagere, og skal meddele enhver ændring med hensyn til deltagerne.

Foruden den i andet afsnit omhandlede angivelse kan medlemsstaterne bestemme, at der skal føres tilsyn med eller ske godkendelse af systemer, der henhører under deres kompetence.

Enhver, der har en begrundet interesse, kan af et institut forlange at blive informeret om, hvilke systemer det deltager i, samt om de væsentligste bestemmelser, der gælder for disse systemers virkemåde.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 11. december 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. I meddelelsen opstiller medlemsstaterne en oversigt, der viser, hvilke nationale bestemmelser der findes eller indføres i forhold til hver enkelt artikel i dette direktiv.

Artikel 12

Kommissionen forelægger senest tre år efter den i artikel 11, stk. 1, nævnte dato Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af forslag til en revision heraf.

Artikel 13

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 1998.

På Europa-Parlamentets vegne

J.M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 98/27/EF

af 19. maj 1998

om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189
B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I visse fællesskabsdirektiver, som er opført på listen i bilaget, fastsættes der regler for beskyttelse af forbrugernes interesser;
- (2) de eksisterende mekanismer såvel på nationalt plan som på fællesskabsplan til sikring af overholdelsen af disse direktiver gør det ikke altid muligt at bringe overtrædelser, der skader forbrugernes kollektive interesser, til ophør hurtigt nok; ved kollektive interesser forstås interesser, som ikke er en akkumulering af interesser hos enkeltpersoner, der har lidt skade ved en overtrædelse; dette berører ikke individuelle søgsmål anlagt af enkeltpersoner, som har lidt skade ved en overtrædelse;
- (3) virkningen af nationale foranstaltninger, som omsætter ovennævnte direktiver til national lovgivning, og som skal bringe praksis, der er ulovlig i henhold til de gældende nationale bestemmelser, til ophør, herunder beskyttelsesforanstaltninger, som går ud over, hvad der kræves i disse direktiver, såfremt disse foranstaltninger er i overensstemmelse med traktaten og godkendt i henhold til disse direktiver, kan blive forringet, når en sådan praksis har konsekvenser i en anden medlemsstat end den, hvor den har sin oprindelse;
- (4) disse vanskeligheder skader det indre markeds funktion, idet de betyder, at det er tilstrækkeligt at flytte udgangspunktet for en ulovlig praksis til et

andet land for at unddrage sig enhver form for retshåndhævelse, hvilket indebærer konkurrenceforvridning;

- (5) disse vanskeligheder er af en sådan art, at de kan forringe forbrugernes tillid til det indre marked, og de kan begrænse aktionsområdet for de organisationer, der repræsenterer forbrugerne eller de uafhængige offentlige organer, der har til opgave at beskytte forbrugernes kollektive interesser, og som lider skade som følge af en praksis, som er ulovlig i henhold til fællesskabsretten;
- (6) da de nævnte former for praksis ofte går på tværs af medlemsstaternes grænser, er det nødvendigt, at der hurtigt i et vist omfang sker en indbyrdes tilnærmelse af de nationale bestemmelser, der gør det muligt at bringe ovennævnte former for ulovlig praksis til ophør, uanset i hvilket land den ulovlige praksis har haft virkninger; dette berører for så vidt angår jurisdiktionen ikke den internationale privatrets bestemmelser eller konventioner, der gælder mellem medlemsstaterne, idet der tages hensyn til medlemsstaternes generelle forpligtelser i henhold til traktaten, navnlig forpligtelserne i forbindelse med det indre markeds rette funktion;
- (7) målet for det påtænkte initiativ kan kun nås af Fællesskabet, og det påhviler derfor Fællesskabet at handle;
- (8) i henhold til traktatens artikel 3 B, tredje afsnit, kan Fællesskabet kun handle i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål; i overensstemmelse med denne artikel skal der så vidt muligt tages hensyn til de nationale retssystemers særegenheder ved at give medlemsstaterne mulighed for at vælge mellem forskellige løsninger med virkninger, der svarer til hinanden; de domstole eller administrative myndigheder, der har kompetence til at træffe afgørelse i sager som omhandlet i dette direktivs artikel 2, har ret til at undersøge virkningerne af tidligere afgørelser;

⁽¹⁾ EFT C 107 af 13. 4. 1996, s. 3, og EFT C 80 af 13. 3. 1997, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 30 af 30. 1. 1997, s. 112.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14. november 1996 (EFT C 362 af 2. 12. 1996, s. 236), Rådets fælles holdning af 30. oktober 1997 (EFT C 389 af 22. 12. 1997, s. 51) og Europa-Parlamentets afgørelse af 12. marts 1998 (EFT C 104 af 6. 4. 1998). Rådets afgørelse af 23. april 1998.

- (9) en af disse løsninger bør gå ud på, at et eller flere uafhængige offentlige organer, der har til opgave at beskytte forbrugernes kollektive interesser, udøver

den ret til at indlede søgsmål, der er omhandlet i dette direktiv; en anden løsning bør gå ud på, at denne ret udøves af organisationer, der har til opgave at beskytte forbrugernes kollektive interesser efter de kriterier, der er fastsat i den nationale lovgivning;

- (10) medlemsstaterne bør kunne vælge frit mellem disse to løsninger eller kunne anvende begge løsninger, når de udpeger de organer og/eller organisationer, der er godkendt i henhold til dette direktiv;
- (11) i forbindelse med overtrædelser inden for Fællesskabet bør princippet om gensidig anerkendelse gælde for disse organer/organisationer; medlemsstaterne meddeler på deres nationale organers/organisationers foranledning Kommissionen navnet på og formålet med de nationale organer/organisationer, som er beføjet til at indlede søgsmål i deres eget land i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser;
- (12) det påhviler Kommissionen at sørge for offentliggørelse af en liste over disse godkendte organer/organisationer i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, indtil der er offentliggjort en meddelelse om det modsatte, formodes et godkendt organ/en godkendt organisation at have rets- og handleevne, hvis organets/organisationens navn er optaget på denne liste;
- (13) medlemsstaterne bør kunne indføre bestemmelser om, at den part, der har til hensigt at indlede et søgsmål med påstand om forbud, skal foretage en forudgående konsultation herom, således at den indklagede part får mulighed for selv at bringe den ulovlige praksis til ophør; medlemsstaterne bør kunne kræve, at den forudgående konsultation foretages sammen med en uafhængig offentlig instans, der udpeges af de pågældende medlemsstater;
- (14) når medlemsstaterne har fastslået, at der skal være forudgående konsultation, bør der fastsættes en frist på to uger fra modtagelsen af anmodningen om konsultation, hvorefter anmoderen kan indlede et søgsmål ved den kompetente domstol eller myndighed uden yderligere forsinkelse, hvis overtrædelsen ikke er bragt til ophør;
- (15) Kommissionen bør aflægge rapport om direktivets anvendelse, især om anvendelsesområdet og forudgående konsultation;
- (16) anvendelsen af dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af Fællesskabets konkurrencebestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende søgsmål med påstand om forbud som omhandlet i artikel 2 til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser som omhandlet i direktiverne i bilaget, således at det sikres, at det indre marked fungerer korrekt.
2. I dette direktiv forstås ved overtrædelse enhver handling, som skader de i stk. 1 nævnte kollektive interesser, og som er i modstrid med de i bilaget anførte direktiver som gennemført i medlemsstaternes nationale ret.

Artikel 2

Søgsmål med påstand om forbud

1. Medlemsstaterne udpeger de domstole eller administrative myndigheder, der har kompetence til at træffe afgørelse i sager, der er indbragt af de i medfør af artikel 3 godkendte organer/organisationer, med henblik på:
 - a) hurtigst muligt og efter omstændighederne gennem en foreløbig afgørelse at kræve, at overtrædelsen bringes til ophør, eller at der nedlægges forbud mod den
 - b) hvor det er relevant, foranstaltninger såsom offentliggørelse af afgørelsen, enten helt eller delvis, i en form, der skønnes hensigtsmæssig, og/eller offentliggørelse af en berigtigelse med henblik på at fjerne overtrædelsens fortsatte virkninger
 - c) for så vidt den pågældende medlemsstats retssystem hjemler mulighed for det, at pålægge sagsøgte, hvis han taber sagen, at betale tvangsbøder eller en anden form for bøde som fastsat i national ret til statskassen eller en anden myndighed, der er udpeget i eller i henhold til national ret, hvis vedkommende ikke efterkommer afgørelsen inden for den af domstolene eller de administrative myndigheder fastsatte frist, for at sikre, at afgørelsen fuldbyrdes.
2. Dette direktiv berører ikke den internationale privatret med hensyn til lovvalg, der normalt vil føre til anvendelse enten af lovgivningen i den medlemsstat, hvor overtrædelsen er begået, eller lovgivningen i den medlemsstat, hvor overtrædelsen har virkning.

Artikel 3

Organer/organisationer, der kan indlede søgsmål

I dette direktiv forstås ved »godkendt organ/organisation« ethvert organ eller enhver organisation, som er retmæssigt oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning, og som har en legitim interesse i at sikre overholdelsen af de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 1, herunder navnlig:

- a) et eller flere uafhængige offentlige organer, som specielt har fået til opgave at beskytte de i artikel 1 nævnte interesser, i de medlemsstater, hvor der findes sådanne organer, og/eller
- b) organisationer, der har til formål at beskytte de i artikel 1 nævnte interesser, i overensstemmelse med kriterierne i deres nationale lovgivning.

Artikel 4

Overtrædelser inden for Fællesskabet

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at godkendte organer/organisationer fra en anden medlemsstat kan indbringe en overtrædelse, der er begået i førstnævnte medlemsstat, for den i artikel 2 omhandlede domstol eller administrative myndighed efter forelæggelse af den i stk. 3 nævnte liste, hvis de interesser, der beskyttes af det godkendte organ/den godkendte organisation, berøres af overtrædelsen. Domstolene eller de administrative myndigheder skal acceptere denne liste som bevis for det godkendte organs/den godkendte organisations rets- og handleeve, men dette berører ikke deres ret til at undersøge, om det ud fra det godkendte organs/den godkendte organisations formål er berettiget, at det/den indbringer en sag i et konkret tilfælde.

2. I forbindelse med overtrædelser inden for Fællesskabet, og uden at dette berører andre organers/organisationers rettigheder i henhold til national lovgivning, skal medlemsstaterne på anmodning af deres godkendte organer/organisationer meddele Kommissionen, at disse organer/organisationer er beføjet til at anlægge søgsmål i medfør af artikel 2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse godkendte organers/organisationers navn og formål.

3. Kommissionen udarbejder den i stk. 2 nævnte liste over de godkendte organer/organisationer tillige med en beskrivelse af deres formål. Denne liste offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, ændringer offentliggøres straks, en ajourført liste offentliggøres hver sjette måned.

Artikel 5

Forudgående konsultation

1. Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde bestemmelser om, at den part, som agter at indlede søgsmål med påstand om forbud, først kan indlede søgsmålet, efter at den ved konsultation af enten sagsøgte eller af både sagsøgte og et godkendt organ i henhold til artikel 3, litra a), i den medlemsstat, hvor søgsmålet søges indledt, har forsøgt at bringe overtrædelsen til ophør. Den enkelte medlemsstat afgør, om den part, der indleder

søgsmål med påstand om forbud, skal konsultere det godkendte organ. Hvis overtrædelsen ikke er bragt til ophør inden to uger efter modtagelsen af anmodningen om konsultationen, kan den berørte part uden yderligere forsinkelse indlede søgsmål med påstand om forbud.

2. De betingelser for forudgående konsultation, som medlemsstaterne vedtager, meddeles Kommissionen og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Beretninger

1. Hvert tredje år, første gang senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om anvendelsen af dette direktiv.

2. I sin første beretning gennemgår Kommissionen især:

- direktivets anvendelsesområde for så vidt angår beskyttelsen af de kollektive interesser hos personer, der udøver kommerciel, industriel eller håndværksmæssig virksomhed eller liberale erhverv
- direktivets anvendelsesområde som fastlagt af de direktiver, der er opført i bilaget
- spørgsmålet om, hvorvidt den i artikel 5 omhandlede forudgående konsultation har bidraget til en effektiv beskyttelse af forbrugerne.

Beretningen ledsages om nødvendigt af forslag til ændring af dette direktiv.

Artikel 7

Bestemmelser, der sikrer større handlefrihed

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører eller opretholder bestemmelser, der på nationalt plan sikrer de godkendte organer/organisationer samt alle andre berørte personer større handlefrihed.

Artikel 8

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 30 måneder efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 10

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 1998.

På Europa-Parlamentets vegne

J.M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

BILAG

LISTE OVER DIREKTIVER, DER ER OMFATTET AF ARTIKEL 1(*)

- 1) Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (EFT L 250 af 19. 9. 1984, s. 17).
- 2) Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted (EFT L 372 af 31. 12. 1985, s. 31).
- 3) Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (EFT L 42 af 12. 2. 1987, s. 48), senest ændret ved direktiv 98/7/EF (EFT L 101 af 1. 4. 1998, s. 17).
- 4) Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed: artikel 10-21 (EFT L 298 af 17. 10. 1989, s. 23), ændret ved direktiv 97/36/EF (EFT L 202 af 30. 7. 1997, s. 60).
- 5) Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT L 158 af 23. 6. 1990, s. 59).
- 6) Rådets direktiv 92/28/EØF af 31. marts 1992 om reklame for humanmedicinske lægemidler (EFT L 113 af 30. 4. 1992, s. 13).
- 7) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21. 4. 1993, s. 29).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF af 26. oktober 1994 om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis (EFT L 280 af 29. 10. 1994, s. 83).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse med hensyn til aftaler vedrørende fjernsalg (EFT L 144 af 4. 6. 1997, s. 19).

(*) Direktiv nr. 1, 6, 7 og 9 indeholder særlige bestemmelser om søgsmål med påstand om forbud.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til afgørelse nr. 1/98 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 25. februar 1998 om handelsordningen for landbrugsprodukter (98/223/EF)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 86 af 20. marts 1998)

Side 4, protokol 1, bilag 1:

i stedet for:

»ex 0701 90	Kartofler, fra 1/1 til 31/3	100	—«			
-------------	-----------------------------	-----	----	--	--	--

læses:

»ex 0701 90 51	Nye kartofler, fra 1/1 til 31/3	100	—			
ex 0701 90 59	Nye kartofler, fra 16/5 til 30/6	0«				

Side 7, protokol 1, kolonne A:

i stedet for: »ex 2009 00«

læses: »ex 2209 00«.
